

ΓΚΑΟΥΡ ΤΑΡΖΑΝ

Η ΠΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

Η ΠΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

ΤΑ ΕΞΗ
ΘΕΡΙΑ

‘Ο Ταρζάν κι’
ή Θύελλα φτά-
νουν με δυό πτη-
τικές συσκευές στην πρωτεύουσα
της ‘Ελληνικής ‘επαναστατημένης
Κύπρου.

‘Ο ‘Αρχοντας της Ζούγκλας
σώζει τὸν Γκαούρ, τὸν Κεραι-
νό, τὴν Ταταμπού και τὸν Πιο-
κόλικο, μπροστά ἀπ’ τις κἀννες
τοῦ ‘Εκτελεστικοῦ ‘Αποσπάσμα-
τος.

Οἱ Στρατιωτικές ‘Αρχές Κα-
τοχῆς τῆς Νήσου τοὺς εἶχαν
καταδικάσει σὲ θάνατο. Γιατί ὁ

Πρωτότυπο κείμενο
ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

ὑπέροχος ‘Ελλη-
νας γίγαντας εἶ-
χε στήσει τὴ δο-
ξαμένη γαλα-
γόλευκη σημαία

μας πάνω στὸ μέγαρο τοῦ Διοι-
κητηρίου.

Σαφνικά παρουσιάζεται στὸν
οὐρανό, ὁ τεράστιος σκελετωμέ-
νος Καβαλλαῆς. ‘Ο ἴδιος ἐκεῖ-
νος πούχαμε ξαναδεῖ στὴ Ζούγ-
κλα (*)

‘Ο ὑπερφυσικός αὐτὸς βροκό-
λακας, τρέχει μ’ ἀσύλληπτη τα-

(*) Βλέπε τεύχος ἀρ. 40 «Ο
ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΜΠΟΡΑΣ».

χτύπητα πρὸς τὸ μέρος τοῦ βρίζονται. Φτάνει πανω ἀπ' τὰ κεφάλια τους

Καὶ τότε γίνεται κάτι ἀφάνταστο :

Φοβερὸς κρότος ἀκούγεται. Τρομαχτικὴ ἔκρηξη ἐπακολουθεῖ ;

Ἄλογο καὶ Καβαλλάρης σκάζουν σὺν βόμβες στον αέρα. Διαλύονται σὲ τρία κομμάτια ὁ καθένας.

Καὶ νά : Τὰ κομμάτια αὐτά, πρὶν πέσουν κάτω, ἀλλάζουν ἀμέσως μορφή. Γίνονται ἕξη παράξενα θεριά κι' ἀγρίμα,

Οἱ φίλοι μας ἀπὸ κάτω, ἔχουν σηκώσει τὰ κεφάλια τους. Τὰ κυττάζουν μὲ φρίκη καὶ δέος.

Εἶναι ἓνας ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ. Ἐνας ΠΙΝΟΚΕΡΟΣ Μὴ ΑΡΚΟΥΔΑ. Ἐνας ΟΥΡΑΓΚΟΤΑΓΚΟΣ. Μὴ ΥΑΙΝΑ. Κι' ἓνας ΖΕΒΡΟΣ.

Τὰ ζῶα φέρονουν γιὰ λίγο βόλτες ψιγὰ στον οὐρανό. Ἀμέσως γυρίζουν. Χύνονται τὸ ἓνα πάνω στ' ἄλλο. Παλεύουν μὲ λύσσα. Χτυπιῶνται μὲ μανία. Ἀλληλοσπαρατίζονται.

Ταυτόχρονα μιὰ δυνατὴ φωνὴ κάνει τὰ γύρω βουνά ν' ἀντιλαλήσουν :

— ΕΓΩ εἶμαι Αὐτός ! Ἐγὼ εἶμαι ὁ Μπὸν Μπαχάν ! Ὁ Μπὸν Μπαχάαν !

Τέλος, πρῶτος ὁ ΖΕΒΡΟΣ ἀρχίζει νὰ τρέχει πρὸς τὰ δεξιὰ τ' οὐρανοῦ. Τὴν κυνηγáει ἡ ΥΑΙΝΑ. Τὴν θάινει τὴν κυνηγáει ὁ ΟΥΡΑΓΚΟΤΑΓΚΟΣ. Τὸν Ουραγκοτάγκο ἡ ΑΡΚΟΥΔΑ. Τὴν Ἀρκούδα ὁ ΠΙΝΟΚΕΡΟΣ. Καὶ τὸν Ρινόκερο ὁ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Ὅλα τὰ θεριά μαζί, χάνονται γρήγορα στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα

Ἡ φοβερὴ κρουγὴ ἀκούγεται τώρα ἀπὸ μακριά :

— ΕΓΩ εἶμαι Αὐτός ! Ἐγὼ εἶμαι ὁ Μπὸν Μπαχάν ! Ὁ Μπὸν Μπαχάαν !

Ὁ Γκαοῦρ, ὁ Ταοζάν κι' ὁ Κεραυνός, μὲ τὴν Ταταμπού, τὴ Θύελλα καὶ τὸν Ποκοπίκο, φεύγουν τώρα. Προχωροῦν γιὰ τὴν ἐρημικὴ ἀκτὴ ποῦ τὸν ἀφήσει τὸν τεράστιο Ρομπότ τους.

Ὅμως ὁ ὑπέροχος Γκαοῦρ εἶναι ἀδιόρθωτος. Ἐπιμένει καλὰ καὶ σώνει νὰ περάσουν ἀπ' τὸ μέρος ποῦ βρίσκεται τὸ πτώμα τοῦ κακούργου Κράουζ. Νὰ τὸ πάρουν μαζί τους. Νὰ τὸ θάψουν κάπου στὴ Ζούγκλα.

Μονάχα ἡ Ταταμπού συμφωνεῖ. Ὅλοι οἱ ἄλλοι θυμώνουν.

Ὁ Κεραυνός λέει στὸν Πατέρα του :

— Μὰ τὸ πτώμα ἐνὸς τέτοιου κακούργου θὰ λυπηθοῦμε ; Σεχγάς πόσα ἐγκλήματα ἔχει κάνει ; Πόσες συμφορὲς ἔχει φέρει στὸν Κόσμο ;

Τὰ ἴδια τοῦ λέει κι' ὁ Ἀρτας τῆς Ζούγκλας :

— Ἐνὰ τέτοιο συχαμερὸ σκουλήκι θὰ πᾶμε νὰ μαζέψουμε ; Μήπως «ἀδελφε» μου, ἔχει σάλεψει τὸ λογικὸ σου ;

Ὁ μελαφρὸς γίγαντας ἀποκρίνεται :

— Ὁ Κράουζ δὲν βρίσκεται πιά στὴ ζωὴ ! Πρέπει νὰ εὖν σεβαστοῦμε σὺν ἑνᾷ νεκρῷ ἀνδρῶ. Ἄν ἦταν κακοῦρ ὅς, ἢ συχαμερὸ σκουλήκι, δὲν μᾶς ἐν-

διαφέρει τώρα. Για τὰ ἐγκλήμα-
τα πού ἔκανε στή ζωή, δὲν ἔ-
χουμε δικαίωμα νὰ τον κρι-
νοῦμε. Οὔτε νὰ τον καταδικά-
σουμε. Αὐτὸ εἶναι δουλειὰ τοῦ
Θεοῦ,

Ὁ Ποκοπίκο κουνάει τὸ κε-
φάλι :

— Πολὺ σὲ γουστάρω, ἀδερ-
φέ μου ! Ξεφτέρει σ' ἔχει κανεὶ ἡ
κυρὰ Καντηλανάφτρα ! (*)

Τὰ ὑπόκοχα λόγια τοῦ Ἑλλη-
να, κάνουν τοὺς ἄλλους νὰ ὑπο-
χωρήσουν. Περνάνε ὅπ' τὸ μέ-
ρος πού ὁ ἐπαναστατημένος
Λαὸς εἶχε λιτῶρει τὸν Κράουζ.
Ὁ Γίγαντας σηκώνει στὰ χέρια
τὸ καταματωμένο πτώμα. Προ-
χωροῦν.

Ὁ Νάνος ἔχει κατασυγκινη-
θεῖ. Σαλιώνει τὰ μάτια του γιὰ
νὰ φαίνονται δακρυσομένα. Μουρ-
μουρίζει :

— Θεὸς σχωρεῖσέ τὴν ψυχού-
λα του ! Ἄνις ἄνθρωπος ὁ
φουκαρὰς ! Λίγο νὰ ζοῖσε ἀκό-
μο, θὰ μᾶς εἶχε στείλει ὅλους
στούν. Παρηδεῖσο !

Οἱ Σύντροφοι φτάνουν τώρα
στὴν ἐρημικὴ ἀκτὴ. Μπαίνουν
στο Ρομπὸτ τοῦ Κεραυνοῦ. Πε-
τάνε στὴν ἄλλη ἄκρῃ τοῦ νη-
σιοῦ Προσγειώνονται σὲ μιὰ βα-
θιά χαράδρα. Ἐκεῖ πού ὁ νε-
κρὸς Ἐπιστήμονας ἔχει κρύψει
τὸν τεράστιο Πύραυλό του.

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θύλλα δέ-
νουν τὸ Ρομπὸτ πίσω ἀπ' τὸν
Πύραυλο. Μπαίνουν μέσα σ' αὐ-
τόν. Ξεκινᾶνε.

(*) Ἐννοεῖ τὴν πονετικὴ Γιο-
χάνα. Τὴν ἔβγα Γυναῖκα πὺ δι-
δάσκει στὴ Ζούγκλα τὴν Ἀγάπη
τοῦ Χριστοῦ,

Σὲ λίγο πετᾶνε ψηλὰ στὸν οὐ-
ρανό. Διασχίζουν τὸ κενό μ' ἀ-
σύλληπτη ταχύτητα !

Τέλος φτάνουν στὴ Ζούγκλα.
Προσγειώνονται μπροστὰ στὴ
Σπηλιά τοῦ Ταρζάν. Βγαίνουν
ἐξω...

Ὁ Ποκοπίκο φέρνει μιὰ βόλ-
τα γύρω ἀπ' τὴν τεράστια πτη-
τικὴ συσκευή. Τὴν περιεργάζε-
ται μὲ θαυμασμό. Μουρμουρί-
ζει :

— Φίνος τὸ λοιπὸν εἶναι ὁ
Μπίραυλος τοῦ Μαχαρίτη. Πο-
λὺ τὸν γουστάρω, ἀδερφέ μου !

Προσθίετι σεβαρὰ σεβαρὰ :

— Καρμιά μέρα θὰ τὸν πάρω
νὰ πεταχῶ μέγχι τό... Θεό !

Ἡ Τζέιν ὑποδέχεται τὴν Ταρ-
ζάν κάπως ψυχρά. Σὲ μιὰ στιγ-
μὴ ψιθυρίζει κοντὰ σ' αὐτὴ
του :

— Ἀσχημα ἔκανες ! Πολὺ ἄ-
σχημα ! Ἐπρεπε νὰ ὑποστηρίξεις
τὴ δική σου Πατριδα. Ὅχι τὴν
πατριδα τῶν ἄλλων.

Ἡ Χουχού βλέπει τὸ νεκρὸ
Κροουζ. Γυρίζει ἀμέσως στὸ
Νάνο. Ρωτάει μὲ θαυμασμό :

— Ἐσὺ τὸν κατέσφαξες, χου-
σὸ μου ; Μὲ συγχωρεῖτε κιόλας !

Ὁ Ποκοπίκο μουρμουρίζει :

— Ὅχι... Ἄλλοι τὸν κανονί-
σανε... Ἐγὼ θὰ τὸν περάσω...
δεύτερο χέρι !

Ὁ Γκασὸρ κι' ἡ Ταταμποὺ
εὐχαριστοῦν τὸν Ἀρχοντα τῆς
Ζούγκλας γιὰ τὴ σωτηρίά τους.
Ἐτοιμαζοῦνται νὰ φύγουν.

Ὁ Κεραυνὸς χαρίζει στὴ Μη-
τέρα καὶ στούν Πατέρα του ἀπὸ
ἓνα δαχτυλίδι ! Στὴν Ταταμποὺ
ἔρχεται λίγο μέγχο. Περνάει
κάπως εὐρύχωρα στὸ δαχτυλὸ
τῆς...

Ὁ Γκαούρ σηκώνει πάλι τὸ πτώμα τοῦ Κακούργου Ἐπιστήμονα. Μαζὶ μὲ τὴ Συντροφισσά του πηγαίνουν νὰ τὸ θάψουν.

Κανένας ἄπ' ὅλους τοὺς ἄλλους δὲν δείχνει διάθεσιν ν' ἀκολουθήσει. Νὰ βοηθήσει σιὴν ἱερὴ αὐτῇ ἀνθρώπινη ὑποχρέωσι.

Μονάχα ὁ μικροσκοπικὸς Νᾶνος σηκώνεται. Ὅσο κι' ἂν προσπαθεῖ νὰ τὸ κρῦψει, ἡ καρδιά του εἶναι τρυφερή. Πονετικά! Τὰ μεγάλα κομικὰ μάτια του εἶναι ἑτοιμα νὰ βουρκώσουν...

Κάνει πὼς προχωρεῖ βαρετὰ πίσω τους. Δίχως κέφι τᾶχα. Σὰν νὰ ντρέπεται γιὰ τὴν καλωσύνη τῆς ὑπέροχης ψυχῆς του. Ὅπως πάντοτε, ἔτσι καὶ τώρα, ζητάει νὰ κοροιδίῃ, πρῶτος αὐτὸς, τὸν ἑαυτό του. Μουρμουρίζει :

— Δὲν βαρυνεῖς! Ἄς πάω κι' ἐγὼ στὴν κηδεῖα... Γιατί νὰ χάσω τὸ τραπέζι τῆς... Παρηγοριάς ;

Ὁ Κεραυνὸς θάπρεπε ἴσως ν' ἀκολουθήσει τοὺς γονιούς του. Ὅμως ἡ ἀπέραντη ἀγάπη ποὺ νοιώθει γιὰ τὴ Θέλλα, στέκει πιο δυνατὴ. Ὁ ἐρωτευμένος νέος μένει ἐκεῖ.

Ἡ Χουγὸν πάει νὰ σκάσει ἄπ' τὴ ζήλεια. Μουρμουρίζει :

— Χμ... Ποῦ νὰ ξεκολλήσει ὁ λεγάμενος ἄπ' τὴ λεγάμενη! Πφ... Καλὲ τί γούστο βρίσκουνε σὲ κατὶ τέτοιες ἀσχημοῦρες! Τοῦ λόγου μου τυγχάνω σάν τὰ ψυχρὰ ὕδατα! Κι' ὅμως οὐδεὶς βλάξ μὲ ἀγαπεῖ! Μὲ συγχωρεῖτε κιόλας!

ΤΑ ΕΞΗ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Σούρουπο πιά...

Ὁ Γκαούρ, ἡ Ταταμπού κι' ὁ Ποκοπίκο, φτάνουν στοὺς πρόποδες τοῦ βραχώδους βουνοῦ τους.

Ὁ μελαψὸς Ἕλληνας ἀπὴνει κάτω τὸ πτώμα τοῦ Κράουζ. Ὅλοι μαζί, μὲ μυτερὰ πέτρες, ἀρχίζουν νὰ σκάβουν ἓνα λάκκο. Τραβᾶνε τὰ χῶματα μὲ τὰ χέρια τους.

Καὶ νᾶ : Σὲ λίγο ὁ τάφος εἶναι ἑτοιμος. Θάβουν μέσα σ' αὐτόν, τὸν μεγαλειότερο κακοῦρχο ποὺ γέννησε ποτὲ ὁ Κόσμος! Τὸν σκεπάζουν μὲ τὸ παρθένον χῶμα τῆς ἀγρίας Ζογγκλας.

Ὁ Γκαούρ ψιθυρίζει :

— Ἀνθρωπος ἦταν κι' αὐτός! Ὅλοι ἔχουμε τίς ἀδυναμίες μας! Εἶχαν σαλέψει καὶ τὰ λογικά του. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔφταιγε κι' αὐτὸς γιὰ τὰ ἐγκλήματα ποὺ ἔκανε!

Ὁ Νᾶνος στέκει βαθεῖα συλλογισμένος. Κάτι φαίνεται νὰ μετράει στὰ δάχτυλα

Ἡ Ταταμπού ρωτᾷ :

— Τί σκέπτεσαι, Ποκοπίκο ;

Ἀποκρίνεται :

— Πότε θὰ τοῦ κάνουμε τὰ σαράντα. Νὰ φάω καμμιὰ χουφτιάρα κολυβα!

Ἡ πανώρια Ἑλληνίδα σκύβει ἀμέσως κάτω. Μαζεύει ἀγριολούλουδα. Τὰ σκορπίζει στὸ νεοσκαμμένο τάφο.

Παράξενον ὅμως : Μόλις ἀγίζουν τὸ χῶμα ἀμέσως μαθαίνονται. Κιτρινίζουν.

Ταυτόχρονα γίνεται καὶ κατὶ ἄλλο. Πιὸ παράξενον ἀκόμα : Ἀπ' τὸ χῶμα τοῦ τάφου ξεφυ-

Στὸν οὐρανὸν παρυσυζίζονται ἕξῃ παράξενα θηρία κι' ἀγρίμια.

τρώνουν ξαφνικά ἕξῃ μυρωμένα
κι' ὀλόδροσα λουλούδια. Ὁ
Γκασὺρ κι' ἡ Ταταμποὺ τὰ κυ-
τάζουν κατάπληκτοι.

Εἶναι ἕνας ΚΡΙΝΟΣ. Ἐνα
ΡΟΔΟ. Μιὰ ΑΝΕΜΩΝΗ. Μιὰ
ΟΡΤΑΝΣΙΑ. Ἐνας ΥΑΚΙΝ-
ΘΟΣ. Κι' ἕνα ΖΟΥΜΠΟΥΛΙ.

Τὴν ἴδια στιγμή ἡ τρομερὴ
φωνὴ ξανακούγεται :

— ΕΓΩ εἶμαι Αὐτός ! Ἐγὼ
εἶμαι ὁ Μπού Μπαχάν ! Ὁ
Μπού Μπαχάαν !

Ὁ Νᾶνος ὑποκλίνεται :

— Χαίρω πολὺ ! Κι' ἐγὼ εἴ-
μαι Αὐτός ! Ἐγὼ εἶμαι ὁ Πόκο
Πέκο ! Ὁ Πόκο Πέκοοοοοοοοο !

Προσθέτει καὶ τοὺς τίτλους
του :

— Κυνηγὸς ἀγρίων κονιζλαρά-
δων. Γόης φιδιῶν καὶ γυναικῶν !
Προστάτης κουτιῶν καὶ ἀδυνά-
των ! Ἀντρακλὸς Δυσθεόρατος,
μοβόρος κι' ἀνοιχτόκαρδος ! Καὶ
πτυχιούχος σφάχτης. Ὁλέ !

Ἡ παράξενη ὑπόκωφη φωνὴ
ξανακούγεται :

— Μπού Μπαχάν ! Μπού Μπα-
χάαν !

Ὁ Ποκοπέκο νευριάζει :

— Ἐν τάξει. Αὐτὸ τὸ ξέρου-
με ! Τὸ σκότι μᾶς ἔχεις πρίξει,
ἀδερφέ μου !

Τραβάει, ἔξω φρενῶν, τὴ χα-
τῆρα του. Στεγγλίζει ἀγρία

— Πίσω Μπουμπαχάνε και σ' έφαγα ! "Αν βαστάει ο σβέρκος σου, έβγα νά στόν κόψω.

Και τὸ βάζει ἡρωϊκὰ στὰ πόδια. Σκαρφαλώνει σὴν τσακάλι τὰ βράχια τοῦ θεόρατου βουνοῦ.

Οἱ δυὸ "Ελληνες σύντροφοι μένουν γιὰ λίγο ἀκόμα ἐκεῖ.

Ὁ Γκαούρ μουρμουρίζει συλλογισμένος :

— Πολὺ παράξενα ὄλ' αὐτά ! Ποιὸς νάναι ἄραγε αὐτὸς ὁ Μπού Μπαχάν !

Ἡ Ταταμποὺ φαίνεται ἀνήσυχη :

— Κάποιος καινούριος ἐχθρὸς, Γκαούρ ! Κάποιος καινούριος ἐχθρὸς ! Ὁ Θεὸς ἔφρει τί συμφορὰς μᾶς περιμένουν πάλι !

Σκαρφαλώνουν κι' αὐτοὶ τώρα τὰ βράχια τοῦ βουνοῦ τους... Φτάνουν στὴν κορφή. Ἐχει ὀρχίσει νὰ νυχτώνει πιά.

Ὁ Ποκοπίκο ἔχει κιόλας ἐκπλώσει στὸ βραχάκι του. Τοὺς ρωτᾷ :

— Τὸ λοιπὸν ; Τί ἰδεᾶ ἔχετε περὶ Μπουμπαχάνου ; Ἐγὼ εἶμαι τετραπέρατο πλᾶσμα. Ἐσπασα τὴν κεφαλα μου, ἀλλὰ τὸ βρῆκα ποιὸς εἶναι.

Ἡ Ταταμποὺ γυρίζει περὶεργη :

— Ποιὸς ;

— Εἶναι... Εἶναι... Εἶναι ὁ... Μπού Μπαχάν !

Οἱ δυὸ Σύντροφοι τρῶνε λίγους ξερὸς καρπούς. Τέλος, κουρασμένοι ξαπλώνουν κι' αὐτοί.

Σὲ λίγο, πάνω στὴν κορφή, κανέναν δὲν εἶναι ξύπνιος. Ὅλοι κοιμῶνται βαθιά !

Μεγάλυχα !

Ἡ Ταταμποὺ ξυπνάει τρομαγμένη. Παράξενο ὄνειρο τὴν ἔχει ἐμφανίσει :

Εἶδε, λέει, πὼς ἓνα ἄγριο ὄρνιο μὲ κόκκινα φτερά, πετοῦσε πάνω ἀπ' τὴν κορφὴ τοῦ θεόρατου βουνοῦ τους. Ξαφνικά διπλώνει τὰ φτερά του. Μὲ ὀρμὴ καὶ γρηγοράδα κερανοῦ πέφτει πάνω της. Ἀρπάζει μὲ τὸ μαῦρο ράμφος του ἓνα ἀπ' τὰ δάχτυλά της. Τὸ κόβει πέρα γιὰ πέρα. Εἶναι τὸ δάχτυλο ποῦχε φορέσει τὸ δαχτυλίδι τοῦ Κερανοῦ.

Τ' ὄρνιο φτερουγίζει πάλι ψηλά. Ἀλλάζει ἀμέσως μορφή. Γίνετ' ἓνα τεράστιο πράσινο φίδι. Σφυρίζει δαιμονισμένα. Χάνεται στ' ἀπέραντο βάθος τ' οὐρανοῦ.

Ξύπνια τώρα ἡ πανώρια Ἐλληνίδα, κυττάζει ἀνήσυχη τὸ χέρι της. Δὲν τῆς λείπει βέβαια κανένα δάχτυλο. Τῆς λείπει ὁμως τὸ μεγάλο χρυσοῦ δαχτυλίδι.

Ξυπνάει τὴν Γκαούρ. Τοῦ μιλάει γιὰ τ' ὄνειρο. Τοῦ δείχνει τ' ἄδειο δάχτυλο.

Κανένας ἀπ' τοὺς δυὸ δὲν μπορεῖ νὰ δώσει μιὰ ἐξηγήση. Ἡ ἐξοφάνιση τοῦ δαχτυλιδιοῦ μένει μυστήριον.

Ἀπ' τὴ φασαρία ξυπνάει κι' ὁ Ποκοπίκο. Ἀκούει τὰ καθήκιστα. Βρίσκει ἀμέσως τὴ λύση :

— Ἐφρεις τίποτα, Ταταμπούκα μου ; Τὸ δαχτυλίδι σοῦ ῥχότανε λίγο μεγάλο. Ἐτσι ;

— Νοί...

— Τὸ λοιπὸν κοντὰ στὸ νοῦ κι' ἡ γνώση Ἀντιλαβοῦ ;

— Τί θέλεις νὰ πεις ;

— Τὸ ὁποῖον θέλω νὰ πῶ πὼς πούτ'εστιν δὲν θέλει καὶ μῆ-

γάλη φιλοσοφία. "Όταν κουκουλώνατε τὸ συχωρεμένο θά σοῦ πεσε μέσα στο λακκο του !

"Η Ταταμποῦ βρίζει σωστή τὴν ιδέα τοῦ Νάνου :

— Μιρροβο, Ποκοπίκο. "Ετσι θάχει γίνει !

Πεινέται ἀμέσως ὀρθή. Παρακαλεῖ τὸ σύντροφό της :

— Πάμε Γκαούρ ! Πάμε νὰ ξεθῶν ὑμε τὸ Κράουζ. Θέλω νὰ βρῶ τὸ δαχτυλίδι μου !

"Ο μελαψὸς γίγαντας εἶναι κουρασμένος ἀπ' τὶς περιπέτειες στὴν Κύριο. Νυστάζει ἀφάνταστα. Θέλει ν' ἀπ' φύγει τὸ ξεσηκωμά αὐτό.

— Ξαπλώσε νὰ κοιμηθεῖς, Ταταμποῦ ! Πηγαίνουμε μόλις ξεμερώσει. Εἶναι σκοταδι τώρα. Δὲν θὰ μπορεῖς νὰ τὸ βρεῖς.

"Η μελαψὴ Ἑλληνίδα, οὔτε ν' ἀκούει θελεῖ γι' ἀναβολή :

— "Όχι, ἀγαπημένε μου ! Σήκω γρήγορα. Πρέπει νὰ κατέβουμε ἀμέσως τώρα. Δὲν μπορῶ οὔτε στιγμή νὰ στερεθῶ τὸ δαχτυλίδι τοῦ παιδιοῦ μου !

"Ο Γκαούρ πάλι ζητάει ν' ἀποφύγει :

— Περιμένε νὰ ξεμερώσει. Δὲν βλέπουμε τώρα.

"Η Ταταμποῦ τὸν τραβάει :

— Σήκω ἐπὶ τέλους... Γιατὶ θέλεις νὰ μὲ στεναχωρήσεις !

"Ο Ποκοπίκο φωνάζει στὸν Γκαούρ :

— Φωνιά πὺν σ' ἀναψα, ἀδερφέ μου ! Οὔτε... κόρηφος στὸν ψῦλλο σου δὲν θάθελα νάμανε !

"Ο Γκαούρ σηκώνει ἐπὶ τέλους. Ἀρχίζει νὰ κατεβῆναι τὰ βράχια. "Η Ταταμποῦ γυρίζει στὸ Νάνο :

— Δὲν θάρθεις μαζί μας, Ποκοπίκο ;

"Ο «Δυσθεόρατος "Αντράκλας» μουρμουρίζει βαρῖα :

— Κοροῦδο με πέρασες ; Παγαίντε μοναχοί. Ἐγὼ θὰ περάσω ἀπὸ... Δευτέρα.

ΤΑ ΕΞΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

Οἱ δύο Σύντροφοι φτάνουν γρήγορα κατω. Στους πρόποδες τοῦ βουνοῦ τους. Σκίβουν στὸν τάφο τοῦ συχωρεμένου Κικκούργου. Τραβᾶνε μὲ τὰ χέρια τὰ χῶματα.

Σὲ λίγο ὁ λάκκος εἶναι ἀνοιχτός.

"Ο Γκαούρ κ' ἡ Ταταμποῦ κυττάζουν στὸ βάθος του. Τὰ ματια τους ἀνοίγουν διάπλατα. Τὰ πρόσωπά τους παίρνουν τρολλὴ ἐκφραση.

"Αἰμίμονο ! Τὸ πτώμα τοῦ Κράουζ δὲν βρίσκεται μέσα στὸν τάφο. Ἐχει ἐξαφανιστεῖ.

Στὴ θέση του βρίσκονται ἑξη παραξένα αντικείμενα.

Οἱ δύο Σύντροφοι τὰ κυττάζουν προσεκτικά :

Εἶναι ἓνα ΚΛΕΙΔΙ. ἓνα ΡΟΛΟΪ. ἓνας ΑΝΑΠΤΗΡΑΣ. ἓνα ΟΠΛΟ. ἓνα ΥΦΑΣΜΑ. Κ' ἓνα ΖΑΡΙ.

"Η Ταταμποῦ ψιθυρίζει μὲ τρόμο :

— Κάτι φοβερὸ συμβαίνει, Γκαούρ ! Στὴ Ζούγγλα βρέσκεται κάποιον παντοδύναμο Στοιχειό !

"Ο μελαψὸς Γίγαντας σπρώχνει μὲ τὰ γυμνά του πόδια τὸ χῶμα. Σκεπάζει γρήγορα τὸν τάφο. Γυρίζει στὴ συντροφισσά του :

— Μὴ στεναχωριέσαι γιὰ τὸ

δαχτυλίδι, Ταταμπού. Θά σοῦ χαρίσω τὸ δικό μου !

Κάνει νὰ τὸ βγάλει ἀπ' τὸ δάχτυλο. Νὰ τῆς τὸ προσφέρει...
Ἄπιστετο ! Τὸ δαχτυλὸ του εἶναι ἄδειο. Τὸ δαχτυλίδι ποῦ τοῦ χάρισε ὁ Κεραυνὸς ἔχει ἐξαφανιστεῖ.

Μουρμουρίζει συλλογισμένος :

— "Ὅταν φτάσαμ' ἐδῶ, τὸ εἶχα. Σίγουρα μοῦ ξέφυγε καθὼς τραβοῦσα τὰ χρώματα

Στιγμὴ δὲν χασομεράει. Σκύβει στὸν τάφο. Τὸν ἀνέιγει πάλι.

Καὶ νά : Τὸ πρόσωπό του γίνεταί ξαφνικά κίτρινο σάν φλωρί. Στὸ βάθος τοῦ λάκκου ἀντικρύζει τὸ νεκρὸ Κράντζ. Ἀκριβῶς ὅπως τὸν εἶχαν θάψει !

Αὐτὴ τῇ φορᾷ κι' ὁ Γκαούρ νοιώθει φρίκη Μαζὶ μὲ τὴ συντροφισσά του σκεπάζουν ὅπως ὅπως τὸ πῶμα. Σκαρφαλώνουν σάν νὰ τοὺς κυνηγοῦν στὰ βράχια. Φτάνουν στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ τους.

Ὁ Ποκολίκο ροχαλίζει σάν ἀεροπλάνο.

Τὸ λευκὸ φεγγάρι μόλις ἀρχίζει νὰ βγαίνει ἀπ' τ' ἀντικρινὸ βουνό. Στὸ λιγοστὸ φῶς του ἀντικρύζουν δυὸ ἀστραφτερά πράγματα στὰ χέρια τοῦ νάνου. Ζυγώνουν κοντά, Σκύβουν. Εἶναι τὰ χαμένα δαχτυλίδια τους. Ὁ Ποκολίκο ἔχει φορέσει τὸ ἕνα στ' ἀριστερὸ χέρι. Τ' ἄλλο στὸ δεξι.

Ἡ Ταταμποῦ φωνάζει ἔξω φρενῶν :

— Τὸ παληόπαιδο ! Αὐτὸς λοιπὸν μᾶς τᾶξε πάρει ;

Ὁ Γκαούρ τὸν ἀρπάξει κοιμισμένο. Κάθετα σ' ἕνα βράχο. Τὸν βάζει μπροῦμητα στὰ γόνα-

τά του. Μὰ τὴν ἀνοικονόμητη χερσούκλα του τὸν χτυπάει στὰ πσιονά. Οἱ κατραπακιές σκάζουνε πάνω του σάν βόμβες !

— Γκάπ-γκούπ ! Γκάπ-γκούπ !

Ὁ Νάνος ξυπνάει τρομαγμένος. Βάζει τὶς φωνές :

— Βοήθειαααα, βρέεε ! Βαρᾶτε τὶς σειρήνες ! Μπομπαδίζουμε τὸν... πσιονό μου !

Τέλος ὁ γίγαντας κουράζεται πιά νὰ χτυπάει. Τὸν παρατάει κάτω. Κάνει νὰ τοῦ πάρει τὰ δαχτυλίδια ..

Ὅμως τί παράξενο ! Δὲν βρίσκονται πιά στὰ δάχτυλα τοῦ Ποκολίκο. Ἔχουν ἐξαφανιστεῖ.

Ὁ «Δυσθεόρατος Ἀιτροκλας» βρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθεῖ. Βάζει τὶς φωνές :

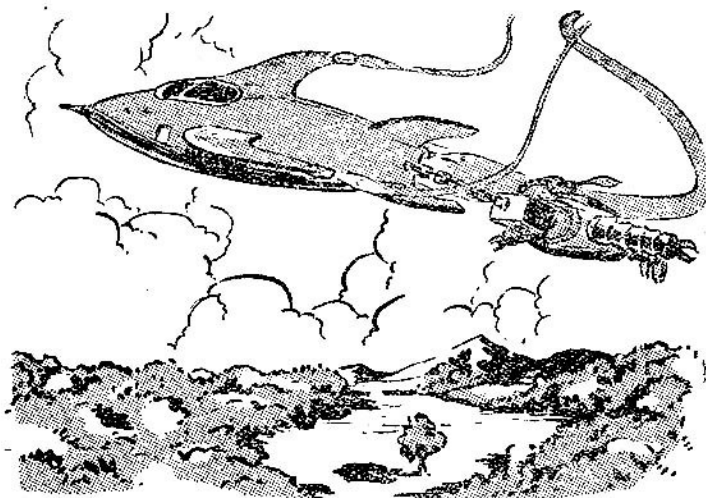
— Κλέφτες ! Λήσταρχοι ! Διαρρήξτε τὰ δάχτυλά μου ! Μοῦ φάγατε τὶς δαχτυλίδες !

Ὁ Γκαούρ κι' ἡ Ταταμποῦ δὲν μποροῦν νὰ ἡσυχάσουν. Παίρνουν ἀπόφαση νὰ φύγουν ἀμέσως. Νὰ τρεῖξουν στὴ σπηλιὰ τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας. Νὰ εἰδοποιήσουν καὶ τοὺς ἄλλους γιὰ τὰ μυστήρια ποῦ εἶχαν δεῖ.

Ὁ Ποκολίκο δὲν ἔχει καμιὰ διάθεση γὰρ τοὺς ἀκολουθήσει. Ὅμως ὁ φόβος τὸν κάνει νὰ πάρει δρόμο κι' αὐτός. Καθὼς κατεβαίνουν τὰ βράχια, προσπαθεῖ νὰ δικηλογηθεῖ :

— "Ὅχι πὼς φοβᾶμαι νὰ μείνω μονάχος... Μὰ ἔρχομαι γιατί γουστᾶρῶ νὰ σπάσω πλῆξ !

Ὁ Γκαούρ, ἡ Ταταμποῦ κι' ὁ Ποκολίκο, φτάνουν τώρα κάτω. Παίρνουν τὸ μονοπάτι κατὰ τὴ Δύση. Τραβᾶνε γιὰ τὴ σπηλιὰ τοῦ Ταρζάν.

‘Ο τεράστιος πύραυλος τρέχει μ’ ασύληπτη ταχύτητα. Πίσω του ακολουθούσε θεμένο τό Ρομπότ.

Η ΤΑΤΑΜΠΟΥ ΝΕΚΡΗ

Προασμένα πιά μεσάνυχτα...

Σ’ η Σπηλιά του ‘Αρχοντα τής Ζούγκλας όλοι κοιμώνται βαθιά.

Ξαφνικά φτάνει άλαφιασμένος ό Γκαούρ. Τούς ξυπνάει με δυνατές άγριες φωνές :

— Σηκωθείτε ! Σηκωθείτε !

‘Ο Ταρζάν, ό Κεραυνός, ή Θύελλα, ή Τζέιν, κι’ ή Χουχού άκόμα, πετιώνται όρθοί. Κυττάζουν τό μελαψό γίγαντα τρομαγμένοι.

‘Εκείνος τούς εξηγεί :

— ‘Η Ταταμπού ! Πέθανε ή Ταταμπού ! Ξεψύχησε ξαφνικά πάνω στην κορφή του βουνού

μας ! Κοντά της έχει μείνει τώ’ ρα ό Ποκολίκο !

Τιυτόχρονα ξεσπάει σ’ άκράτητους λυγμούς. Κλαίει σάν μικρό παιδί !

‘Ολοι μένουν άκίνητοι. Μαρμαρώνουν στη θέση που βρίσκονται.

‘Ο Γκαούρ γυρίζει άργά. Βγαίνει άπ’ τη Σπηλιά. Προχωρεί σιτό σκοτάδι. Τό κορμί του σκυφτό. Τό βήμα του πενθιμο... Πιάνει τό μονοπάτι προς την ‘Ανατολή... Τραβάει για τό θεόρατο βουνό του...

‘Ο Ταρζάν, ή Τζέιν, ό Κεραυνός, ή Θύελλα τόν ακολουθούν σιωπηλοί... Κανένας δέν

ἀποφασίζει νὰ τοῦ μιλήσῃ...
Δεν θέλουν νὰ ταραξουν τὸν
πόνο του...

Μοναχα ἡ Χουχού μένει στὴ
σηλιά. Μουρμουρίζει συλλογι-
σμενῇ :

— Τὸ πρῶτὸ θὰ μαζώξω ἀγριο-
λέλουδα. Θέλω νὰ παω στὴν
Κηδεῖα ἐν τάξει !

Οἱ τέσσερες σύντροφοι προ-
χωροῦν ἀνωγὰς ἔτσι... Κον-
τείνουν νὰ φτάσουν στὴ μεγάλη
Πηγὴ ..

Σαφνικὰ παράξενο ποδοβολή-
τὸ ἀκούεται. Ἀδὲς καὶ ζυγώνει
κοπάδι ἀπὸ ἐλέφαντες !. Τοντό-
χρονα κι' ἓνα δαιμονιομένο βρα-
χνὸ σφύριγμα.

‘Ο Ταρζάν κι' ὁ Κεραυνὸς μὲ
τὶς συντροφισσὲς τοὺς σταμα-
τοῦν ἀνήσυχτοι. ‘Η σκιά τοῦ
Γκαούρ φαίνεται νὰ προχωρεῖ...

Καὶ νά: Σὲ λίγες στιγμὲς,
τρομαχτικὸ τέρας παρουσιάζε-
ται Μοιᾶζει μὲ τεράστια σαν-
ταποδαροῦσα. Τὸ ἀποῖσιο κορ-
μί της δύσκολα θὰ μπορούσαν
ν' ἀγκαλιάσουν τέσσερες ἄνδρες.
Καὶ τὸ μᾶκρος της ξεπερνᾷ
τὰ πενήντα μέτρα !..

Τὸ σῶμα καὶ τὰ πόδια τοῦ
Τέρατος γεμάτα φαρμακερὰ ἀγ-
κάθια .. Τὸ κεφάλι του τεράστιο.
Μ' ἓνα φοιχτὸ σιῶμα !..

Στὸ σκοτάδι βίβαια, δὲν θὰ
μποροῦσαν νὰ διακρίνουν ὅλες
αὐτὲς τὶς λεπτομέρειες. ‘Ομῶς
ὀλόκληρη ἡ Σαρανταποδαροῦσα,
βγάζει παράξενο πρῶσινο φω-
σφορισμὸ. ‘Ιδιον μ' ἔχεινον πού-
βγαζε ὁ τεράστιος σκελετωμένος
Καβαλλάρης !..

Οἱ τέσσερες σύντροφοι δὲν
προφταίνουν νὰ συνελθουν ἀπ'
τὴν πρῶτὴ κατάπληξη. Τὸ Τέ-

ρας ἀπλώνει τ' ἀπέραντο κορμί
του. Τὸ κυλουργεῖ σὲ μεγάλη
ἀκτίνα γυρῶ τους. Φεῖσχνει
ἔτσι ἀξείτηστο φραγμὸ. Τοὺς
αἰχμηλατίζει.

Οἱ ἀμικρὸι φίλοι μας βρίσκον-
ται σὲ τραγικὴ θέση !..

Τὴν ἰδίαν στιγμὴ, λίγο πρὶν πέ-
ρα, ἀκούνεται ἡ φωνὴ τοῦ
Γκαούρ. Καγχάζει μὲ σιτισμὸ :

— Χά, χά, χά !.. ‘Επὶ τέλους
κατάφερα αὐτὸ πούθελα ! Πέ-
σατε στὴν πογίδα μου !.. Χά,
χά, χά !.. Τώρα ἐλα-ἔνας θὰ
γλυσιτρήσετε στὸ στομάχι τοῦ
φοβεροῦ Στοιχειοῦ... ‘Η Ζούγ-
κλα μου θὰ καθαρῖσει ἀπ' ὁ-
λους σας ! ‘Εγὼ κι' ἡ Τατα-
πού θὰ μείνουμε οἱ μόνοι ἀφέν-
τες κι' ἄρχοντες, στὴν ἀπέραντη
αὐτὴ περιοχὴ !..

‘Ο Κεραυνὸς φωνάζει σὰν
τρελλός :

— Πατέρα ! Πατέρα !.. ‘Απ'
τὸ δικό σου στόμα βγαίνουν αὐ-
τὰ τὰ λόγια ;

Φωνάζει κι' ὁ Ταρζάν :

— Τί ἔπαθες Γκαούρ ; Σάλε-
ψε τὸ λογικό σου ;

‘Η Σαρανταποδαροῦσα χαμη-
λώνει τώρα τὸ τρομαχτικὸ κε-
φάλι της. Μ' ἀνοιχτὲς τὶς ἀπαι-
σιες μασσέλες, κανεὶ ν' ἀρπάξει
πρῶτὴ τὴ Θυέλλα...

‘Ο Κεραυνὸς δὲν χάνει σι-
γμὴ. Δίνει μὴ δυνατὴ σπρωξιὰ
στὴ συντρίβινα του. Τὴ σω-
ριάζει πέρα Μακρὸν ἀπ' τὸ
σιῶμα τοῦ Στοιχειοῦ. ‘Αμέσως
ὕποχρωε ἓνα βῆμα. Τραβάει τὸ
πιστόλι του. Σημαδεύει τὸ Τέ-
ρας στὸ κεφάλι...

Δεν προφταίνει νὰ πυροβολή-
σει .. Ταυτόχρονα σχεδὸν ὁ ἀ-
τρόμητος Ταρζάν, κανεὶ ὑπε-

ράνθρωπο πήδημα. Βρίσκεται πάνω στο κεφάλι της τεράστιας σαρανταποδαρούσας.

Ο Κεραυνός δεν μπορεί να πυροβολήσει πιά. Η σφαίρα θα σκοτώσει σίγουρα τον πατέρα της αγαπημένης του.

Πυροβολεί όμως στο κορμί του Τερατος. Τιποτα. Τό λεπιδωτό δέρμα του, αφάνταστα σκληρό!.. Τά βλήματα έξοστρακίζονται. Ένα απ' αυτά βρίσκεται στο πόδι τη Τζέιν. Τη σωριάζει κάτω...

Η Θύελλα σκύβει με λαχτάρα πάνω απ' την πονεμένη μητέρα της. Ο Γιός του Γκαούρ παύει να πυροβολεί.

Όμως ο Άρχοντας της Ζούγκλας, δείχνεται κι' αυτή τη φορά υπέρτοχος!.. Με τ' άστραφτερό μαχαίρι του δίνει τώρα φοβερά χτυπήματα στα τεράστια μάτια του θεριού...

Με το πρώτο χτύπημα η φοριχτή Σαρανταποδαρούσα, ξεκουλουριάζει τ' απέραντο άγκυρωτό κορμί της. Σηκώνεται όρθή. Σάν ένα θεόρατο κυπαρίσσι!..

Ο Κεραυνός, ή Θύελλα κι' ή τραυματισμένη Άρχόντισσα της Ζούγκλας, λευτερώνονται απ' τόν τρομερό κλούο.

Ο Ταρζάν έχει κολλήσει σάν στρείδι στο λαιμό του Τερατος. Κι' εκεί ψηλά πού βρίσκεται τώρα, έξακολουθεί να χτυπάει με λύσσα το θεριό. Άπ' τὰ μάτια του τρέχει σάν βροχή το κρύο άσπρο αίμα!..

Είναι βέβαιο πιά πώς ή φοβερή Σαρανταποδαρούσα έχει τυφλωθεί...

Ο Κεραυνός κι' ή Θύελλα από κάτω, πυροβολούν... Όμως

και πάλι χωρίς αποτέλεσμα.

Όλόκληρο το κορμί του Στοιχειού είναι άτρωτο. Μονάχο απ' τὰ δυό του ματιά θά μπορούσε να τó σκοτώσει κανείς. Μά τó μαχαίρι του Άρχοντα της Ζούγκλας, δεν μπορεί να καρπωθεί βαθιά. Νά φτάσει στον έγκέφαλο του Τερατος...

Ο Γιός του Γκαούρ παίρνει άπεγνωσμένη απόφαση: Θά πυροβολήσει στα ματια τó Στοιχειό. Θά τó σωριάσει κάτω άψυχο.

Όμως άλμυρο άν λιγάκι τού ξεφύγει ή σφαίρα. Σιγουρα θά σκοτώσει τόν Ταρζάν...

Ο Κεραυνός είναι άφθαστος σκοπευτής. Μπορεί να περσει τó βλήμα του πιστολιού του μέσα από τρία δαχτυλίδια στη σειρά...

Και νά: Η πρώτη σφαίρα χτυπάει στο χυμένο μάτι της φοριχτής Σαρανταποδαρούσας... Σφηνώνει μέσα βαθιά. Φτάνει στον έγκέφαλό της.

Τό θεριό για λίγες στιγμές σπαρταράει τρομαχικά... Άπαισιο βραχνό σφυριγμα βγαίνει απ' τ' άνοιχτό του στόμα.

Τελος πέφτει βαρύ κάτω. Κουλουριάζεται.

Και τότε γίνεται κάτι άπίστευτο. Κάτι πού κι' ή πιο τρελή φαντασία, δεν θά μπορούσε να συλλάβει:

Τό τεράστιο κορμί της Σαρανταποδαρούσας, αρχίζει ξαφνικά να μικραίνει.

Από πενήντα μέτρα, γίνεται σαράντα... Τριάντα... Είκοσι... Δέκα... Πέντε... Δύο... Ένα... Πενήντα πόντους... Τριάντα... Είκοσι...

Φτάνει δηλαδή να γίνει μιά

κανονική σαφантаπεδαρούσα. Μικρή ὅσο κι' ὅλες οἱ ἄλλες πού ζοῦν κάτω ἀπ' τὶς πέτρες τῆς Ζούγκλας. Στὰ ὑγρά χόματα τῶν πηγῶν.

Ὁ Κεραινὸς χαμογελάει :

— Μεγάλο τὸ κατορθωμά μας ἀλήθεια ! Γιὰ δεῖτε τί... τρομερὸ Στοιχειὸ σκοτώσαμε !

Ἀμεσῶς ὅμως σοβαρεῖται. Ἐξηγεῖ στοὺς συντρόφους του :

— Στὴ Ζούγκλα βρισκεται κάποιος παντοδύναμος ἄνθρωπος ! Πῶς δυνατός καὶ σατανικός ἀπ' τὸν Κραυζ ! Αὐτὸς μὲ τὰ φοβερά μέσα πού διαθέτει, κατάφερε νὰ μεγαλώσει τὴ μικροσκοπικὴ σαφантаπεδαρούσα. Νὰ τὴν κανεῖ τερασσιο Στοιχειὸ ! Μα οἱ μεταμορφώσεις αὐτὲς κρατοῦν ὅσο καὶ ἡ ζωὴ. Μόλις ἔπαψε νὰ ζεῖ, ξαναῆλθε τὶς διαστάσεις πούχε καὶ πρὶν.

Γυρίζει στὴν ἀγαπημένη του Συντροφισσα. Προσβλεπεί :

— Μήπως κι' ἐμεῖς Θέλλια, μὲ τεχνητὰ μέσα δὲν ἔχουμε μεγαλώσει ; Ἄν πεθαιναμε αὐτὴ τὴ στιγμή, οἱ γονεῖς μας θάχαν νὰ θάβουν τὰ πτώματα δυὸ μικρῶν παιδιῶν. Μόλις ἔντες χρόνων τὸ κοῦνενα.

Ὁ Ταρζάν κάνει νὰ σηκώσει στὰ χέρια τὴν τραυματισμένη Τζέιν. Ὁ Κεραινὸς προφταίνει. Τὴ σηκώνει ἐκεῖνος.

Ξεκινᾶνε ὅλοι μαζί. Τραβᾶνε γιὰ τὸ θεόρατο Ἑλληνικὸ βουνό. Ἡ στάση τοῦ Γκασούρ τοῦς ἔχει παραξενεψει. Πιέπει νὰ δοῦν τί συμβαίνει.

Μὰ δὲν προφταίνουν νὰ κάνουν λίγα βήματα. Ἀνίσκρυστος ἀκούγεται ἀνάλαφρο ποδοβολη-

τό. Μαζὶ καὶ γνώριμες φωνές ἀνθρώπων πού κουβεντιάσουν.

Τ' «ΑΓΡΙΟΔΕΛΟΥΔΑ» ΤΗΣ ΧΟΥΧΟΥΣ

Εἶναι ὁ Γκασούρ, ἡ Ταταμπού κι' ὁ Ποκοπίκο. Ἐχουν ξεκινήσει, ὅπως εἶδαμε, ἀπ' τὸ βραχόδικο βουνό τους. Τραβᾶνε γιὰ τὴ σπηλιά τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας.

Ὁ Νανὸς βλέπει τὸν Κεραινὸ νὰ κραταεῖ στὴν ἀγκυλιά του τῇ Τζέιν. Τοῦ φωνάζει :

— Γιὰ στάσου, βρε φίλε ! Ποῦ τὴν πᾶς τὴν πεθερά !

Οἱ δυὸ Ἕλληνες σύντροφοι παραξενεύονται πού τοὺς βλέπουν. Ρωτᾶνε ἀνήσυχτοι :

— Συμβαίνει καὶ σ' εἰδᾶς τίποτα ; Πῶς βρισκόσαστε τέτοια ὥρα ἐξω ;

Ὁ Ταρζάν, ἡ Τζέιν, ὁ Κεραινός, ἡ Θελλια, ἔχουν μαρμωρόσει. Κυτταίζουν χαμένα τὸν Γκασούρ.

Πρὶν ἀπὸ λίγο τοὺς εἶχε πεῖ πῶς ἡ Ταταμπού εἶχε πεθάνει. Τὸν εἶχε βλοσυρά παρυσύρει στὴν παγίδα τοῦ Στοιχειοῦ.

Ὁ Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας ρωτᾶει :

— Γιατί, ἀδελφε μου, τόκανες αὐτό ; Γιατί ;

Ὁ μελαφρὸς γίγαντας παραξεναίνεται τώρα ἀκόμα πὺς πολὺ :

— Τί θέλεις νὰ πεῖς, Ταρζάν ; Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω.

Ἐκεῖνος ἀφήνει κάτω τὴ χτυπημένη συντροφισσά του. Κυττάζει ἀγρια τὸν Γκασούρ :

— Ἀρνέσαι λοιπὸν πῶς πρὶν ἀπὸ λίγο ἤρθες καὶ μὲς ξόπνησες στὴ σπηλιά μας ; Πῶς μᾶς εἶπες ὅτι ἡ Ταταμπού πέθανε

ξαφνικά ; Πώς μᾶς ἔρριξε στήν παγίδα τῆς τεράστιας σαρανταποδαρούσας ;

‘Ο γιγαντώσωμος Ἑλληνας, θαρρεῖ πώς τοῦχει σαλεύσει τὸ λογικό :

— Ἐγώ ; Ἐγώ, ἀδελφέ μου, τὰ ἔκανα ὅλ’ αὐτά ; Μὰ ἐγώ κι’ κι’ ἡ συντροφισσά μου, τώρα κατεβήκαμε ἀπ’ τὸ βουνό μας.

Ἐξηγεῖ μὲ λίγα λόγια τὰ μυστηριώδη περιστατικά μὲ τὸ πτώμα τοῦ Κράουζ. Τελειώνει ἔτσι :

— Κάποιος παντεδύναμος ἄνθρωπος βρίσκεται στὴ Ζούγκλα μας ! Πιὸ σατανικός καὶ καταχθόνιος ἀπ’ τὸν Κράουζ. Γι’ αὐτὸ ξεκινήσαμε γιὰ τὴ σπηλιά σας. Θέλαμε νὰ σᾶς εἰδοποιήσουμε. Νὰ φυλαχτεῖτε ἀπ’ τὸν ἀόρατον ἐχθρό.

‘Ο Ποκοπίκο βγάζει τὸ συμπέρασμα :

— Τὸ λοιπόν, ἀδελφέ μου, ὅλ’ αὐτά, ξέρετε ποιὸς τὰ κάνει ; ‘Ο Μπουμπαχάνος ! Αὐτὸς μεταμορφώθηκε σὲ Γκαούρ κι’ ἦρθε στὴ σπηλιά σας ! Αὐτὸς σκόρωσε καὶ τή... Σαρανταποδάρα ! Μυστήριος ἄνθρωπος, μὰ τὸν ἅγιο Κράουμπα ! Σφόδριμον θέλει γιὰ νά... στρώσει !

‘Ολοι καταλαβαίνουν πόσο δίκιο ἔχει ὁ Νᾶνος. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὼς ὅλ’ αὐτὰ τὰ παράξενα κι’ ἀνεξήγητα φαινόμενα, εἶναι ἔργα τοῦ μυστηριώδους Μπου Μπαχάν !

Ἀλίμονο στὴν ἄμοιρη Ζούγκλα ! ‘Ο Θεὸς ξέρει πόσες συμφορὲς τὴν περιμένουν ἀκόμα !

Ἡ πανώρια Ταταμποῦ ἔχει σκύψει στὸ μεταξὺ στὴν πονεμένη Τζεῖν. Περιποιεῖται, ὅπως μπορεῖ καλύτερα τὴν πληγὴ της..

‘Ο Γκαούρ συμβουλεύει τοὺς συντρόφους του :

— Νομίζω πὼς πρέπει νὰ συγκεντρωθῶμε στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ μας. Ἐκεῖ θάμαστε πρὸς τὸν ἀσφαλισμένοι ἀπ’ τὸν ἄγνωστο ἐχθρό...

‘Ολοι συμφωνοῦν... ‘Ο μελαψὸς γίγαντας σηκώνει στὰ χέρια του τώρα τὴ Τζεῖν. Ξεκινᾶνε γιὰ τὸ βραχὺ δίκιο βουνό...

‘Ο Ποκοπίκο δικαιολογεῖται στὴν Ἀρχόντισσα τῆς Ζούγκλας :

— Θὰ σὲ σήκωνα ἐγώ, κυρά Τέτοια μου !.. ‘Ομως φοβάμαι μὴ μὲ παραξηγήσει ὁ Ἄντρας σου. Κι’ ὅχι νιαπὺ ἄλλο, μα δὲν θέλω νὰ σὲ... χρησέψω πρῶτῃ — πρῶτῃ.

Φτάνουν ἐκεῖ, χωρὶς τίποτα παράξενο νὰ συμβεῖ στὸ δρόμο...

Ἐκεῖ ἀρχίζει νὰ ξεμερώνει...

Ἡ Ταταμποῦ μὲ θανάτουρ γὰ βότανα ποῦχει στὴ σπηλιά, γιαιτρεῖ τὴν πληγὴ στὸ πόδι τῆς Τζεῖν.

Εἶναι μέρα πιά... ‘Ο Κερανὸς κι’ ἡ Θύελλα ἐτοιμάζονται νὰ γυρίσουν στὴ σπηλιά τοῦ Ταρζάν. Νὰ φέρουν στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ τὸ Ρομπὸτ καὶ τὸν Πύραυλο τοῦ Κράουζ. Ἔτσι θὰ μπορέσουν νὰ φῶνουν, ἂν ὁ μυστηριώδης Μπου Μπαχάν τοὺς ἐπιτεθεῖ...

Νὰ ὅμως : Τὴν ἴδια στιγμὴ ἔνας μαῦρος ὄγκος φαίνεται νὰ σκαφαλώνει στὰ βράχια. Φτάνει στὴν κορυφή...

Εἶναι ἡ μελιστάλακτη Χουχού. Στὴν ἀγκαλιά της κρατᾶει μὰ κακοφτιαγμένη ἀνθοδέσμη. Χαιρετᾶει μ’ ἓνα πένθιμο χαμόγελο

— Ξωή σὲ λόγου σὰς! Μὲ συγχωρεῖτε κι' ὅλας!

Ἡ ἀμοιρὴ ἔχει μένει μὲ τὴν ἐντύπωσιν πὼς ἡ Ταταμποῦ εἶναι πεθαμένη. Ὅμως τὴ βλέπει τώρα μπροστά της ζωντανή. Ἐχει ξαπλώσει μαζί μὲ τὴ Τζέιν ἐξω ἀπ' τ' ἀνοιγμα τῆς Σπηλιάς...

Ἡ Πυγμαία γιὰ λίγες στιγμές τὴν κοιτάζει χαμένα... Τέλος ψιθυρίζει πολὺ σιγὰ. Σὰν νὰ παραμιλαί :

— Φαίνεται πὼς δὲν ἔχει πεθάνει... ἐντελ^ς. Πάντως ἐγώ, μιά κι' ἦρθα πρέπει νὰ κάνω τὸ καθήκον μου!

Πλησιάζει ἀργά. Φτάνει κοντὰ στὴ μελαψή Ἑλληνίδα. Τὴ ραίνει μὲ τὰ πολύχρωμα καὶ μυρωμένα «ἀγμιολέλουδα». Βγαίνει καὶ τὸν ἀπαραιτήτο ἐπικηδεῖο λόγο :

— Θεθλιμένη Νεκρά!.. Καθὼς ποὺ γλέπω, εἶσαι μιά χαρὰ εἰς τὴν ὑγείαν σου!.. Τὸ αὐτὸ ἐπιθυμῶ καὶ δι' ἡμᾶς!.. Μὲ σπαραγμὸν χαρὰς ἐπλεροφορήθην τὸν θάνατόν σου! Καθότι πολὺ τὴν ὁμορφὴ μᾶς παρασταίνεις!.. Τὸ λοιπόν, αἰωνία σου ἡ μνήμη, παλληκαρακάξα! Μὲ συγχωρεῖτε κι' ὅλας!..

Ὁ Ποκολίκου κουνάει τὸ κεφάλι :

— Ξέρεις τίποτα, μωρή μιμιζέλι;

— Τί, χρυσὸ μου;

— Σφαξιμὸ θέλεις κι' ἐσύ γιὰ νά... σερῶσεις!

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θύελλα ξεκινᾶνε σὲ λίγο. Κατεβαίνουν τὰ θεόρατα βράχια. Τραβᾶνε γιὰ τὸ μέρος ποὺχοῦν ἀφήσει τὸ Ρομπότ καὶ τὸν Πύραυλο...

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ

Τί παράξενο ὅμως!.. Οἱ δύο Σύντροφοι φτάνουν ἐξω ἀπ' τὴ σπηλιά τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας. Δὲν βρῖσκουν ὅμως πια μονάχα τὸ Ρομπότ. Ὁ Πύραυλος ἔχει ἐξαφανιστεῖ...

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θύελλα δὲν μποροῦν νὰ ἐξηγήσουν τὸ μυστήριο... Ποιὸς ἄνθρωπος ἦταν δυνατόν νὰ μετακινήσει τὸ τεράστιο αὐτὸ μηχανήμα!.. Μονάχα ὁ Κράουζ ἢ ἐκεῖνοι θὰ μπορούσαν νὰ τὸ κάνουν αὐτό!.. Ὅμως ὁ κακοῦργος Ἐπιστήμονας δὲν ζῇ πιά...

Μένουν γιὰ λίγο βαθιὰ συλλογισμένοι. Τέλος ἐτοιμάζονται νὰ ποῦν στὸ Ρομπότ. Νὰ ξεκινήσουν γιὰ τὴν κορφὴ τοῦ περηφανοῦ ἑλληνικοῦ βουνοῦ...

Νὰ ὅμως : Ἀπ' τις ἀντικρινὲς φυλλωσιές ξεπετάγεται ἓνας μαύρος ἰθαγενής. Τρελλὸς ἀπὸ τρόμο τρέχει κοντὰ στοὺς δύο Νέους. Ἡ φωνὴ πνίγεται στὸ λαρύγγι του :

— Ἀδिका, ἀφέντες μου, ζητᾶτε νὰ βρεῖτε τὸ μεγάλο σιδερένιο κουτί! (*) Ἐγὼ περνοῦσα πρὶν ἀπὸ λίγο πλάι στὴ σπηλιά τοῦ Ταρζάν. Εἶδα μὲ τὰ μάτια μου τί γίνηκε!

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θύελλα ρωτᾶνε μ' ἓνα στόμα :

— Τί; Πέσ' μας λοιπόν; Τί γίνηκε τὸ Ρομπότ;

Ὁ μαῦρος μουρμουρίζει :

— Μυρμήκια! Τὸ πήρανε τὰ μυρμήκια!

(*) Ὁ Ἀράπης ἐννοεῖ τὸ τεράστιο Ρομπότ.

Οἱ δυὸ Σύντροφοι κυττάζουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον εἶναι βέβαιοι πὼς ὁ Αὐτοπης ἔχει χάσει τὸ λογ-ό. Τοῦ γυρίζουν τίς πλάτες;

— Ὄμως, ἔκείλος ἐπιμένει.

— Γιατί δεν πιστεύετε, ἀφέντες μου; Τὰ μυρμήκια πήραν τὸ σιδερένιο κινεῖ! Μεγάλα μυρμήκια! Πιὸ μεγάλα κι' ἀπὸ ἔλεφαντες ἀκόμα!

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θύελλα παραινέει τὸν Ἀράπη. Μπαίνουν στὸ Ρομπότ. Βάζουν σε κίνηση τίς φοβερὰς μηχανές του. Ἐκσφενδονίζονται στὸν οὐρανό. Μέσα τώρα στὴν πτητικὴ συσκευή, ὁ Γιὸς τοῦ Γκασὸρ γυρίζει στὴ συντεταγμένιά του:

— Εἶμαι βέβαιος πὼς ὁ Ἀράπης δεν ἔχει ψέμματα! Ἐχει συμβεῖ τὸ ἴδιο ὅπως καὶ μετὰ τὴ σατανικοποδοῦσα. Ὁ μυστηριώδης Μπαὺ Μπαχάν. Ἐκανε μὲ τὰ μυρμήκια ὅ,τι καὶ μ' ἐκείνη. Μὲ τὴν ἀγνωστὴ μαγικὴ του δύναμη, κατάφερε νὰ τὰ μεγαλώσει. Νὰ τὰ κάνει σὰν ἔλεφαντες!

Ἡ Κόρη τοῦ Ταρζάν δεν ἀποκρίνεται στὸ σύντροφό της. — Ἰσως οὔτε κἀν νᾶχει προσέξει τὰ λόγια του...

Εἶναι σκυρμένη στὴ συσκευὴ τηλεγράφου. Μ' ἀνοικνέμενα διάπλατα τὰ γαλάζια μάτια της, κυττάζει στὸ φωτισμένο καντράν.

Καὶ νά: Ξαφνικὰ τρομαγμένο ξεφωνητὸ βγαίνει ἀπ' τὰ στήθεια της:

— Ὁ Κραγιμπού!.. Κινδυνεύει ὁ Κραγιμπού!..

Ὁ Κεραυνὸς γυρίζει τὸ πηδάλιο τοῦ Ρομπότ. Προσγειώνεται γρήγορα σ' ἓνα ξέφωτο τῆς Ζούγ-

κλας. Πηδαίει οβέλος ἀπ' τὴ θέσῃ τοῦ πιλότου. Σκύβει μ' ἀγωνία κι' αὐτὸς στὴ συσκευή.

Ἡ σιγὴν π' ἀντιγράφει τὸν κάνει ν' ἀνοίξει διάπλατα τὰ μάτια!

Ἡ Θύελλα ἔχει πῦρ καὶ τὴν τηλεορασίαν τὴν ἑαυλὴ τῆς Τρέιν. Ἐκεῖ στὸ γραφικὸ προάστειο τοῦ Λονδίνου...

Στὴν κρεβατοκάμαρα τοῦ Γιὸς τοῦ Ταρζάν, βρίσκεται ἄνθρωπος μὲ μάσκα. Ἐχει δέσει μὲ μαντῆλ τὸ στόμα τοῦ Κραγιμπού. Τώρα τοῦ δίνει μὲ σχοινία, χέρια καὶ ποδάρια...

Τὸ ἴμοιρο παιδί σπασαταρθεί. Χτυπιέται σὰν ψόρι στὴ στεριά...

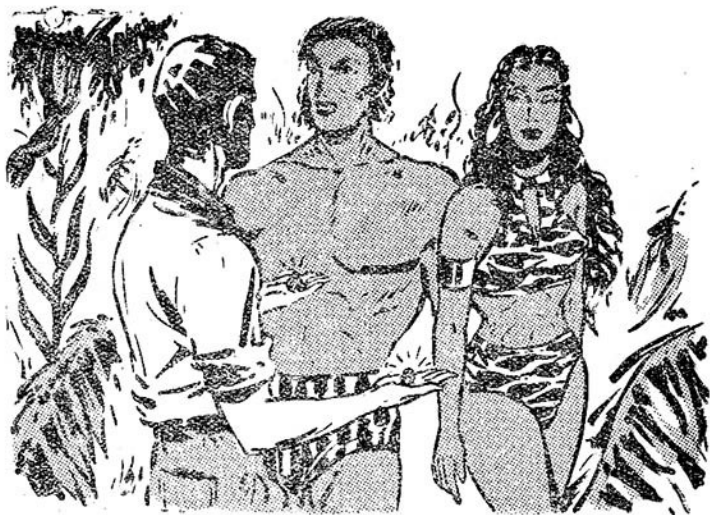
Ἡ Θύελλα νοιώθει φρίκη! Ἀπελπισία:

— Γρήγορα Κεραυνέ!.. Πρέπει νὰ τρέξουμε ἀμέσως. Νὰ σώσουμε τὸν ἀδελφό μου!

Ὁ γιὸς τοῦ Γκασὸρ, βρίσκεται πάλι μ' ἓνα πῆδημα στὴν ψηλὴ θέσῃ τοῦ πιλότου. Τραβάει κάποιον μοχλὸ. Οἱ τρομερὲς ἀτομικὲς ἐκρήξεις ἀρχίζουν. Τὸ ἱπτάμενο Ρομπότ ἐκσφενδονίζεται ψηλά... Παίρνει ἀμέσως κατεύθυνση κατὰ τὸ βορρῆα... Τραβάει γιὰ τὴν μακρυνὴ Ἀγγλία...

Ἡ Θύελλα δεν παύει στιγμή νὰ κυττάζει στὸ φωτεινὸ καντράν τῆς τηλεοράσεως... Σὰν σπῆκερ ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ περιγράφει ταυτόχρονα ὅσα βλέπει νὰ γίνονται:

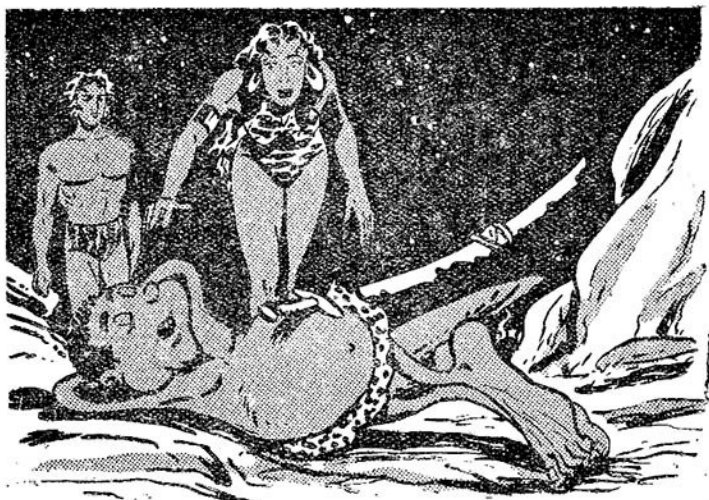
— . . . Ὁ Κραγιμπού φέρνει μεγάλη ἀντίσταση... Ὁ Ἀγνώστος μὲ τὴ μάσκα δὲν καταφέρει νὰ τοῦ δέσει πορὰ μονάχα τὰ χέρια... Τὰ πόδια τοῦ Ἀδελφοῦ μου εἶναι λεύτερα... Κλωτσάει σὰν μανιασμένος

‘Ο Κεραυνός χαρίζει στον Γκαορ και στην Ταταμπού, από ένα άστραφτερο δαχτυλίδι στον καθένα.

‘Ο Γκαορ κι’ η Ταταμπού θάβουν με συμπόνια το πτώμα του κακούργου ‘Επιστήμονα.

Στὰ βράχια τοῦ Ποκοπίκο, ἀστράφτουν τὰ δύο μεγάλα θα-
χτυλιζία τοῦ Κεραυνοῦ.

Ὁ ἄμειρος Νάνος τρώει στὰ καλά καθούμενα τὸ ξόλο τῆς
χρονιαῆς του . . .

τρελλός Ι. Καί νά : 'Ο Κακούργος ἀπλάκει ἀπ' τὸ κορυδίνον μιά καρφά τοῦ ἑρμού... Θεέ μου Ι.. Τὴν κατβεβαίει μὲ δύναμη στὸ κεφάλι τοῦ παιδιού Ι.. 'Αλίμονο Ι.. 'Ο Κραγιερμποῦ μένει ἀκίνητος. Σάν αὐτοκίνητος Ι.. Νὰ τώρα... Τὸν σηκώνει στὰ χέρια του.. Περίεργον ὅμως Ι.. Κινῆσας δὲν βρισκεται μέσα στήν 'Επαυλῇ ;.. Τὸν βγάζει ἔξω.. Μαῦρο κλειστή αὐτοκίνητο περιμένει στήν εἰσοδον.. Σωριάζει τὸν ἀναίσθητον Κραγιερμποῦ μέσα.. Μπαίνει κι' ὁ 'Αγνωστος μὲ τὴ μάσκα.. Κάθεται στὴ θέσιν τοῦ σωφῆρος.. Βάζει μπροστά τὴ μηχανή.. Ξεκινάει...

'Ο Κεραυνὸς καθὼς ὁδηγεῖ τὸ Ρομπὸτ πρὸς τὴν 'Αγγλίαν, παρακολουθεῖ τὴν περιγραφὴν τῆς Θυελλας.. Τῆς φωνάζει τώρα :

— Παρακολουθεῖς τ' αὐτοκίνητο Ι.. Πρόσεξε μὴ σοῦ ξεφύγει... Πρέπει νὰ δοῦμε ποῦ θὰ πάει..

'Η Κόρη τοῦ Ταρζάν συνεχίζει. Περιγράφει ὅσα βλέπει μέσα στὴ συσκευή :

— Ναί... Νάτο Ι.. Τὸ μαῦρον αὐτοκίνητο παίρνει τὸν κατηφορικὸ δρόμον... Προχωρεῖ γιὰ τὸ Λονδίνον... Τρέχει μὲ μεγάλη ταχύτητα..

'Ο Γιὸς τοῦ Γκανὺρ ξαναλέει :
— Πρόσεξε Ι.. Πρόσεξε μὴ σοῦ ξεφύγει..

'Η Θυελλὰ φροντίζει νὰ μὴ χάσει ἀπ' τὰ μάτια της τὸ μαῦρον ἀμάξι..

Νὰ ὅμως : Τώρα ὁ 'Αγνωστος μὲ τὴ μάσκα ἔχει φτάσει σ' οὓς κεντρικοὺς δρόμους τοῦ Λονδίνου... Τὸ αὐτοκίνητό του μπερδεύεται μ' ἀμέτρητα ἄλλα... 'Η

Νέα, μὲ μεγάλη δυσκολία καταφεύγει νὰ το παρακολουθεῖ... Καί νά : 'Υστερ' ἀπο λίγο τὸ βλέπει νὰ σταματᾷ. Βρίσκεται μπροστά σ' ἕνα παλιὸ ἀριστοκρατικὸ μεγαρὸ Σωφῆρ μὲ τριπλὴν ἰσχύος ἔξω 'Ανοίγει τὴν πόρτα. Βιηθᾷ νὰ κατεβῇ μισ εὐγενικὴ γερόντισσα. Μα' ἰ καὶ δυὸ χαριτωμένους κοπέλλες..

'Αλίμονο ! Τὸ μοιραῖο λάθος ἔχει γίνει. 'Η Κόρη τοῦ Ταρζάν πάει νὰ σκάσει ἀπ' τὸ καλὸ της :

— Τόχασσα Κεραυνέ ! Τόχασσα τ' αὐτοκίνητο τοῦ Κακούργου ! Τὸ μπέρδεψα μ' ἕνα ἄλλο... Μαῦρο κι' αὐτό.. Μὲ τὸ ἴδιο σουλοῦπι !

ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΚΡΑΓΙΑΜΠΟΥ

Οἱ δυὸ Σύντροφοι φτάνουν στὸ Λονδίνον νύχτα.. Τὸ Ρομπὸτ προσγειώνεται σὶνὸν ἀντισυμμένο κῆπο τῆς βίλλας.

'Η πόρτα τοῦ κτιρίου βοίσκεται ἀκόμα ἀνοιχτή. Ἐτσι ὅπως τὴν εἶχε ἀφίσει ὁ κακούργος ἀπαγωγέας.

'Ο Κεραυνὸς κι' ἡ Θυελλὰ, τρελλοὶ ἀπὸ ἀγωνία μπαίνουν μέσα. Ψάχνουν δόλοκληρῶς τὴν ἑπαυλῇ. 'Αδεια κι' ἔρημη ! Ψυχὴ ζωντανή δὲν βρίσκεται πουθενά !

Στὴν κρεβατοκάμαρα τοῦ Κραγιερμποῦ μεγάλη ἀκαταστασία. Λεκίδες ἀπὸ αἵματα, στὰ σεντόνια τοῦ κρεβατιοῦ. 'Η καρφά τοῦ νεροῦ πάνω στὸ κρεβάτι. Κατω, στὸ παρτέρι τοῦ δωματίου, ἕνα μικρὸ ἄσπρο ἐπισκεπτῆριον. Πάνω ἀρριστερά, τυπωμένη σάν ἐμβλημα, νεκροκεφαλὴ μὲ δυὸ κόκαλα. Στὴ μέση ἔ-

να φοβερό όνομα : ΜΠΟΥ ΜΠΑ-
ΧΑΝ.

‘Ο Κεραυνός μουρμουρίζει
συλλογισμένος :

— Περιεργύ ! Ποιός νάναι αυ-
τός ό μυστηριώδης Μπού Μπα-
χάν ; Πώς καταφέρνει νά βρί-
σκεται πανταχού παρών ; Ποιά
σατανική δύναμη κρύβεται μέσα
του ;

‘Εκείνη τή στιγμή τό ύπηρετι-
κό προνοιακό τής βίλλας πα-
ρουσιαζεται. ‘Η Οίκονόμος, ή
Καμαριέρα, ή Μαγειρίσα κι’ ό
Κηπουρός, κυττάζουν χορού-
μενοι τούς δυό Νέους. Ρωτάνε :

— ‘Η κυρία Τζέιν ; Δέν ήλθε
λοιπόν ή Κυρία !

‘Η Οίκονόμος εξηγεί :

— Στά χαρτιά τών έπιβατών
του πλοίου που γύρισε άπ’ τήν
‘Αφρική, δέν είναι γραμμένο τ’
όνομά της. Κι’ όμως άκούσαμε
τή φωνή τής Κυρίας στο τηλέ-
φωνο.

‘Ο Κεραυνός κι’ ή Θύελλα
ρωτάνε με περιέργεια. Μαθαί-
νουν πώς πριν μιá ώρα τούς εί-
χε τηλεφωνήσει ή «Τζέιν». Τούς
είπε πώς μόλις έφτασε στο Λον-
δίνο με τó ‘Ατμόπλοιο «Τροπι-
κός». Τούς καλοέσε νά τρεξουν
άμέσως στο Τελωνείο. Νά φρον-
τίσουν γιά τις άποσκευές της.
Τούς παρακάλεσε όκóμα νά μή
πουν τίποτα στον Κραγιαμπού.
Ούτε νά τόν πάρουν μαζί τους.
‘Ηθελε νά τού κάνει έκπληξη...

‘Ο Γιός τού Γκυούρ κουνάει
θλιβερά τó κεφάλι :

— Δυστυχώς ! ‘Η φωνή που
άκούσατε στο τηλέφωνο δέν ή-
ταν τής Κυρίας σας. Κάποιος
άγνωστος κακοποιός θέλησε, μ’

αυτό τόν τρόπο, νά σας άπομα-
κρύνει άπ’ τήν έπαυλη Στο διά-
στημα που λείπατε ήρθε κι’ ά-
πήγαγε τόν Κραγιαμπού !

‘Απ’ τήν ίδια στιγμή, ό Κε-
ραυνός κι’ ή Θύελλα, άρχίζουν
έντατικές έρευνες γιά τήν άνα-
κάλυψη τού άπαισίου άπαγωγέα.

‘Η Νέα ψάχνει σκυρμενη και
χωρίς διακοπή στη συσκευή τη-
λεοράσως.

‘Ο Κεραυνός όρες άτέλειωτες
εξετάζει τήν κρεβατοκάμαρα τού
χαμένου παιδιού. Μαζεύει κάθε
στοιχείο που θά μπορούσε νά
τόν βοηθήσει στην άνακάλυψη
του ‘Αγνωστου Κακούργου.

Βρίσκει πάνω στο κρεβάτι-
μιá ματρή τρίχα. Σίγουρα δέν
προέρχεται άπ’ τó κεφαλι τού
Κραγιαμπού. Αυτός είναι ξαν-
θός σάν τόν πατέρα του.

‘Ο Γιός τού Γκυούρ εξακρι-
βώνει άκόμα και κατ’ άλλο. ‘Η
τρίχα αυτή δέν άνήκει ούτε σε
κανέναν άπ’ όσους ζουν μέσα
στην ‘Επαυλη. ‘Αρα, δέν τού
μένει πιά κομμιά όμφιβολία ‘Η
μοιραδική αυτή μένιη τρίχα έ-
χει πέσει άπ’ τó κεφαλι τού ‘Α-
παγωγέα. Τού μυστηριώδους
Μπι ή Μπαχάν !

‘Ο Κεραυνός δείχνει στήν πε-
ρίττωτη άड़ी, πώς έχει μέσ-
του δαιμόνιο μεγάλου άστυνομι-
κού.

‘Αφήνει τή Θύελλα νά ψάχνει
άκούραστη τó Λονδίνο με τήν
τηλεόραση. Τρέχει στην αΐθρου-
σα που βρίσκεται τó έπιστημονι-
κό του ‘Εργαστήριο. Φωνάζει
πρώτα τήν Οίκονόμο τής Βίλ-
λας. Πάίρνει μιá τρίχα άπ’ τά
μαλλιά της. Τή ρωτάει πόσων

χρόνων είναι. Τ' αποκρίνεται :

— Είκοσι έννιά, Κύριε !

Ο Γιός του Γκαούρ τήν κυττάζει αὐστηρά :

— Τήν ἀλήθεια, σᾶς παρακαλώ ! Θέλω νά μου πείτε τὰ πραγματικά σας χρόνια.

Η Οικονόμος διορθώνει :

— Τότε γιά σᾶς, εἰμαι... σαράντα ὀκτώ !

Ο Κεραυνός ξεετάζει στό μικροσκόπιο μὲ μεγάλη προσοχή, τήν τρίχα τῶν μαλλίων της. Μετράει τή σκλήρυνση ποῦχουν πάθει τὰ κύτταρα στό πέραςμα τοῦ χρόνου.

Τό ἴδιο κάνει καί μ' ὅλο τ' ἄλλο προσωπικό. Παίρνει μιὰ τρίχα ἀπ' τὸν καθένα. Ρωτᾷ καί τήν πραγματικὴ ἡλικία του. Τis ξεετάζει στό μικροσκόπιο. Βρίσκει τὸ βαθμὸ ποὺ σκληραίνει τὰ κύτταρα σὲ κάθε χρόνο ζωῆς.

Τώρα εὐκολα ξεετάζει καί τή μαύρη τρίχα ποῦχει βγεῖ στό κρεβάτι τοῦ Κραγιαμπού. Τὸ μικροσκόπιο δείχνει τώρα πῶς ὁ Ἀπαγωγέας εἶναι ἕνας μεσόκοπος ἀνθρωπος. Μέχρι πενήντα πέντε χρονῶν.

Ἔτσι τὸ πρῶτο στοιχεῖο γιά τήν ἀνακάλυψη τοῦ Ἀγνωστου Κακούργου, ἔχει βρεθεῖ.

Ο Κεραυνός τρέχει τώρα κοντά στη συντρίψιά του :

— Βρήκες τίποτα Θύελλα ;

— Ὁχι ἀκόμα.

— Μπορεῖς νά θυμηθεῖς τὸ ἀνάστημα τοῦ Ἀνδρώππου ποὺ ζητᾷμε ; Ἐγὼ ἀπὸ μιὰ στιγμή ποὺ τὸν εἶδα στὴ συσκευή, μοῦχει μείνει ἡ ἐντύπωση πῶς θᾶναι εἴκοσι πόντους πρὸ ψηλὸς ἀπ' τὸν Κραγιαμπού.

Ἡ Κόρη τοῦ Ταρζάν φέρνει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀπαγωγέα στό μυαλό της. Ψιθυρίζει συλλογισμένη :

— Μπά... Ὁχι τόσο πολὺ !. Ἦταν δὲν ἦταν δέκα πόντους πρὸ ψηλὸς ἀπ' τὸν Ἀδελφό μου...

Ο Κεραυνός μουρμουρίζει :

— Εἴκοσι πόντους λίω ἐγώ... Δέκα λὲς ἐσύ... Ἄρα μέσος ὅρος, δέκα πέντε... Ο Ἀγνωστος ἀπαγωγέας πρέπει δηλαδὴ νὰ εἶναι, δέκα πέντε πόντους πρὸ ψηλὸς ἀπ' τὸν Κραγιαμπού...

Ἀμέσως παίρνει σὶδ τηλεφώνο τὸ Σχ.λεῖο ποὺ πηγαίνει ὁ Γιός τοῦ Ταρζάν. Ζητάει νὰ τοῦ ποῦν τὸ ἀκριβὲς ἀνάστημα τοῦ Παιδιοῦ.

Ο Καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς, μετράει κάθε μῆνα το μπόι καί ζυγίζει τὸ βάρος τῶν μαθητῶν ..

Ἔτσι δὲν δυσκολεύεται νὰ πληροφορήσει τὸν Κεραυνό :

— Ὁ μαθητὴς μας γιά τὸν ὁποῖον ἐνδιαφέρεσθε εἶναι ἀκριβῶς ἕνα μέτρο κι' ἐξήντα πόντους..

Ο Νέος κάνει νοερά τήν πρόσθεση :

— Ἐνα μέτρο κι' ἐξήντα . . . Καί δέκα πέντε πόντους πρὸ ψηλὸς, κάνουν ἕνα κι' ἑβδομήντα πέντε... Αὐτὸ πρέπει νάναί τ' ἀνάστημα τοῦ Κακούργου...

Ἔτσι ὁ Κεραυνός κρατᾷ τώρα στὰ χέρια του δυὸ γερὰ στοιχεῖα : Ο Ἀγνωστος Ἀπαγωγέας πρέπει νάναί πενήντα χρόνων... Καί νάχει ὕψος, ἕνα μέτρο κι' ἑβδομήντα πέντε πόντους...

Ἡ Θύελλα ἐξακολουθεῖ νὰ

γυρίζει τὰ κούμπιά της συσκευής. Ψάχνει... Ψάχνει... Ψάχνει... Δέν έχει διάθεση νά σταματήσει ποτέ...

— Ντρορίνν... Ντρορίνν...

Τὸ τηλεφώνον τῆς βίλλας χτυπάει. Ὁ Γιὸς τοῦ Γκαούρ σηκώνει τ' ἀκουστικό :

— Ἐμπρός...

— Ἐδῶ Ἀστυνομικὸν Τμήμα περιφερείας... Ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας. Παρακαλῶ νά ἐλθεὶ ἀμέσως κάποιος ἐδῶ.. Πρόκειται γιὰ κάτι πολὺ σοβαρό...

Ἡ Θύελλα παρατάει ἐπὶ τέλους τὴ συσκευή. Μαζὶ μὲ τὸν Κεραυνὸ βγαίνουν βιαστικοὶ ἀπ' τὴ Βίλλα. Δέν λένε τίποτα στὸ Προσωπικό. Παίρνουν τὸ πρῶτο ταξὶ ποὺ βρίσκεται μπροστά τους. Φτάνουν ἀλαφιασμένοι στὸ Τμήμα...

Ὁ Ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας τοὺς λέει τὴν τραγικὴ εἰδηση σιγά-σιγά :

— Ὁ Γιὸς τοῦ Ταρζάν φαίνεται πὺς ἔπαθε κάποιο μικρὸ ἀτύχημα... Πρὶν ἀπὸ λίγο μοῦ τηλεφώνησαν πὺς ἡ κατέστασή του ἔχει χειροτερέψει... Ὑπάρχει φόβος νά ὑποκύψει στὸ μοιραίο... Ἴσως καὶ αὐτὴ τῇ στιγμήν ποὺ σὰς μιλῶ, νά μὴ ζῇ πιά... Πάντως ἐλπίζω...

Ὁ Κεραυνὸς καταλαβαίνει. Διακόπτει τὸν Ἀστυνομικό. Ρωτάει ἀπότομα :

— Ποῦ βρίσκεται τὸ πτώμα του ;

Ὁ Ἀνθρωπὸς τοῦ Νόμου ἀναπνέει μ' ἀνακούφιση. Μουρμουρίζει πένθιμα :

— Στὸ Νεκροτομεῖο... Τὸ ἄμοιρο παιδί βρέθηκε πρὶν ἀπὸ λίγο πνιγμένο...

Ἡ Θύελλα ξεσπάει σ' ἀκρότητους λυγμούς.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑ ΑΠ' ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΚΟΣΜΟ

Σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, οἱ δυὸ Νέοι, βρίσκονται σ' ἕνα ἅπ' τοὺς φοβεροὺς θαλάμους τοῦ Νεκροτομείου.

Ἀμέτρητα πτώματα πάνω σὲ μακρόστενα μαρμαρένια τραπέζια...

Ἀνθρώποι παύχουν αὐτοκτονήσει. Ἄλλοι ποὺ τοὺς ἔχουν διαμελίσει τ' αὐτοκίνητα... Ἄλλοι θύματα φοριχτῶν ἐγκληματῶν...

Κι' ἀλίμονο !.. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς καὶ τὸ πτώμα τοῦ Κραγιαμπού !..

Ἡ Θύελλα χύνεται σὺν τρελῇ πάνω στὸ σῶμα τ' ἄμοιρου ἀδελφοῦ της. Ἀγκαλιάζει μὲ σπαραγμὸ ψυχῆς τὸ νεκρὸ παιδί... Κλαίει, χτυπιέται !..

Ὁ Κεραυνὸς ἔχει μαρμαρώσει... Τὸ πρόσωπό του κάτωσπρὸ σὺν χαρτί Τὰ βουρζωμένα μάτια του πετᾶνε ἀστραπὲς ὀργῆς. Τὰ δόντια του τρίβουν...

Ἀλίμονο στὸν ἀπαίσιο δολοφόνου !.. Θὰ τὸ πληρώσει ἀκριβὰ ἂν πέσει στὰ χέρια του !..

Ὁ Γιὸς τοῦ Γκαούρ εἶναι γεννημένος γιὰ Ντέτεκτιβ...

Παραμερίζει τὴ Θύελλα... Ἐξετάζει μὲ προσοχὴ τὸ κεφάλι, τὸ λαιμό, τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ παιδιοῦ : Καμμιά πληγὴ. Καμμιά γρατζουνιά Κανένα σημάδι...

Κι' ὅμως, στὴν κρεβατοκάμαρα τοῦ Κραγιαμπού, πάνω στὰ σεντόνια, εἶχαν βρεθεῖ κηλίδες ἀπὸ αἷμα. Ἐπρεπε τὸ κορμὶ του νά'χε γρατζουνιῆς καὶ σημά-

δια ἅπ' τὴν πάλῃ μὲ τὸν Ἀπα-
γωγέα.

Ὁ Κεραυνὸς παραξενεύεται
γι' αὐτό. Ὅμως δὲν λείπει τίπο-
τα. Οὔτε καὶ σ' αὐτὴ τῇ συν-
τροφισσῇ του.

Ψάχνει μονάχα τὸ πτώμα
προσεκτικά. Βρίσκει πάνω του
κι' ἄλλη μιὰ μαύρη τρίχα. Ἰ-
διαν ἀκριβῶς μ' ἐκεῖνη ποῦχε
βρεῖ πάνω στὸ κρεβάτι τοῦ Κρα-
γιαμπού. Τέλος ἀφουγγράζεται
τὴν καρδιά του. Ἐχει σταματή-
σει γιὰ πάντα. Ἀπ' τὴ Θύελλα
ζητάει μιὰ καρφίτσα. Τρυπάει
μ' αὐτὴ τὸ κορμὶ τοῦ Κραγια-
μπού. Σταγόνα αἷμα δὲν βγαίνει.
Οὔτε καὶ καμμιά σύσπαση κά-
νον οἱ μῦς του.

Δὲν μένει πιά καμμιά ἀμφιβο-
λία : Ὁ Γιὸς τοῦ Ταρζάν εἶναι
νεκρός !

Οἱ δύο Νέοι φεύγουν τώρα
ἅπ' τὸ Νεκροτομεῖο. Μ' ἓνα
ταξὶ φτάνουν στὴν ἑπαύλῃ τῆς
Τζέιν. Ὁ Κεραυνὸς θέλει νὰ ἐ-
ξετάσει στὸ μικροσκόπιο καὶ τὴ
δεύτερη τρίχα ποῦ βρῆκε πάνω
στὸ πτώμα τοῦ παιδιοῦ.

Ἀπίστευτο ὅμως ! Στὴ Βίλλα
ποῦ φτάνουν, τραγικὴ ἐκπλήξη
τοὺς περιμένει !..

Ὁ Οἰκονόμος, ἡ Καμαριέρα,
ἡ Μαγειρίσσα κι' ὁ Κηπουρός,
τοὺς ὑποδέχονται τρελλοὶ ἀπὸ
χαρὰ :

— Ὁ Κραγιαμπού !.. Τηλε-
φώνησε ὁ Κραγιαμπού, κύριε !..
Εἶναι καλὰ !.. Καταφερε νὰ ξε-
φύγει ἅπ' τὰ χέρια τοῦ κακοῦρ-
γου !.. Σὲ λίγο θὰ βρισκεται
ἐδῶ...

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θύελλα
δὲν βγάζουν λέξη. Τρέχουν

ἀμέσως στὸ τηλέφωνο. Ὁ
ἓνας ἀρπάζει τ' ἀκουστικό. Ἡ
ἄλλη γυρίζει στὸ δίσκο τὰ νού-
μερα.

— Ἐμπρός !.. Τ' εἶναι ἐκεῖ,
παρακαλῶ ;

— Νεκροτομεῖον...

Ὁ Γιὸς τοῦ Γκαοῦρ διστάζει
γιὰ λίγες στιγμές... Τί νὰ ρω-
τήσῃ ; Ἄν νεκροναστήθηκε ὁ
Κραγιαμπού ; Μὰ θὰ τὸν περά-
σουν γιὰ τρελλό. Τέλος βρῖσκει
τὸ πρόσχημα :

— Μπορεῖτε νὰ μὲ πληροφο-
ρήσετε, σὰς παρακαλῶ, ἂν ἔγι-
νε ἡ νεκροψία στὸ παιδί ποῦ
βρέθηκε πνιγμένο ;

Ἡ φωνὴ τῆς τηλεφωνήτριας
παίρνει τόνο ἐκπλήξεως :

— Ἄσα !.. Ἐσεῖς εἰσατε κύ-
ρις ; Πρέπει νὰ φτάσετε ἀμέσως
ἐδῶ... Συνέβη κάτι τρομερὸ !..
Κάτι ἀπίστευτο !..

Ο ΝΕΚΡΟΣ ΔΡΑΠΕΤΕΥΕΙ

Ἄς γνωρίσουμε λίγα λεπτά πρὶν
στὴν ἱστορία μας...

Βρισκόμαστε στὴν ἀπέραντη
αἴθουσα τοῦ Νεκροτομείου τοῦ
Λονδίνου. Ἀμέτρητα πτώματα,
ὅπως ξανάιδουμε, πάνω στὰ μα-
κρόστενα μαρμαρένια τραπέζια...

Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ καὶ τ' ἄψυχο
κορμὶ τοῦ ἁμοιροῦ Κραγιαμπού...

Τ' ἀργὸ ρυθμικὸ βᾶδισμα ἑνὸς
νυχτοφύλακα, ταράζει τὴν νε-
κρικὴ ἡσυχία τῆς μακάβριας αἰ-
θουσας...

Σαφινὰ ἡ σιδερένια βάση τοῦ
τραπέζιου ποῦ βρίσκεται τὸ πτώ-
μα τοῦ Γιου τοῦ Ταρζάν, τρί-
ζει...

Ὁ φύλακας γυρίζει ἀνήσυχος
τὸ κεφάλι...

Καὶ νὰ : Ἀντικρύζει κιτὰ

πού ποτέ άλλοτε δὲν εἶχε ξανα-
δεῖ στὴ ζωὴ του !.

Τὸ νεκρὸ παιδί ἵνα σηκώνεται
ἀργά.. Κυττάζει ἥσυχα γύρω
του.. Κατεβαίνει ἀπ' τὸ μαρμα-
ρένιο τραπέζι...

Ὁ Νυχτοφύλακας ἔχει πῆξει
στὴ θέση πού βρίσκεται. Μοιά-
ζει μ' ἄνθρωπο ἀπὸ κίτρινο κε-
ρί.. Τὸ βλέμμα του εἶναι πὺθ
θολὸ κι' ἀπ' τὰ μάτια τῶν νε-
κρῶν πού τὸν τριγυρίζουν !.

Ὁ νεκροναστήμενος Κραγια-
μπού προχωρεῖ τῶρα.. Γιά νά
μὴ κάνει θόρυβο, πατάει στὶς
μύτες τῶν πιπλουτιστῶν του..
Φτάνει σὲ μιά μικρὴ πλατὴν πόρ-
τα. Τὴν ἀνοίγει προσεκτικά..
Βγαίνει ἔξω.. Κατεβαίνει τὴ
σκοτεινὴ σκάλα ὑπηρεσίας..
Φτάνει κάτω στὴν ἀδελή τοῦ κτι-
ρίου.. Ἀπ' τὰ χαμηλὰ κάγκελα
πηδαεὶ στὸν ἔρρημο δρόμο.. Περ-
πατοῦν κόμποσο ἔτσι...

Τέλος φτάνει σ' ἓνα προπύργιο
βενζίνης. Τὸ κατάστημα αὐτὸ
διανυκτερεύει.

Ὁ Κραγιαμπού ζητάει ἀπ' τὸ
νυσταγμένο ὑπάλληλο νά τηλε-
φωνήσει.

Παίρνει στὸ δίσκο τὸν ἀριθ-
μὸ τῆς βίλλας τους. Στ' αὐτιά
του φτάνει ἡ φωνὴ τῆς γεροντο-
κόρης Οἰκονόμου :

— Ἐμπρός...

— Ἡ μίσης Ρούθ ;

— Ναι ! Ἐσὺ εἶσαι Μπέμπυ ;

Ἐσὺ χρυσὸ μου παιδί ;

— Ναι ! Φαντάζομαι πόσο θ'
ἀνησυχῆσατε μετὰ τὴν ἐξαφάνισή
μου ! Ἐδυνῶς ἔφευγα ἀπ' τὰ
νύχια τοῦ Κακούργου. Τώρα εἴ-
μαι λεύτερος. Σὲ λίγο θὰ βρι-
σκομαι ἐκεῖ.

.

Γυρίζουμε στὴν αἴθουσα τοῦ
Νεκροταμείου. Ὁ Νυχτοφύλα-
κας παρακολουθεῖ, με γουργω-
μένα ἀπ' τὸν τρόμο μιλια, τὸ
νεκρὸ παιδί πού φεύγει.. Γιά
πολλὰς στιγμὰς ἀκόμη, μὲνι ἔτσι
ἀκίνητος. Μαρμυρωμένος.

Τέλος ἀρχίζει νὰ σενερχεται.
Βάζει τὶς φωνές. Σπιννοῦν τὸ
προσωπικὸ τοῦ Νεκροταμείου.
Τρεχεὶ στὸν τηλεφωνικὸ ὑπόλοιο.
Ἀφὲρ τὰ καθέκαστα στὴν Τηλε-
φωνήτρια. Ἐκεῖνη τηλεφωνεῖ
ἀμέσως στὸ Διευθυντή. Ὁ Διευ-
θυντὴς σὶν Ἀστυνομία. Μεγά-
λη φασαρία καὶ κακὸ γίνεται !

Ὅταν ὁ Κεραινὸς κι' ἡ Θυέ-
λα φτάνουν, βρίσκουν τὸ Νεκρο-
ταμεῖο ἀνάστατο. Ἀστυνομικοί.
Ντετεκτιβς... Δημοσιογράφοι...

Πλήθη ἀκόμη ἀπὸ περιερ-
γους νυχτερινούς διαβάτες, ἔ-
χουν περικυκλώσει τὸ κτίριο !

Οἱ δύο Νέοι μαθαίνουν ἀπ'
τὸν ἴδιο τὸ νυχτοφύλακα τὰ κα-
θέκαστα. Ἀποφεύγουν νά δοῦν
τὸ Διευθυντή. Ξεγλυστράνε μετ'
τρόπο, πρὶν πέσουν στὰ χέρια
τῶν Ἀστυνομικῶν. Θὰ μπλέξουν
σ' ἀτέλειωτες ἀνακρίσεις καὶ
χασομέρια.

Μετὰ τὸ ἴδιο ταξὶ πού τοὺς εἴ-
χε φέρει, ξαναγυρίζουν στὴν Ἐ-
παύλη.

Ἡ Οἰκονόμος βρίσκεται ἀνή-
συχη στὸ κατῶφλι τῆς μεγάλης
σιδερένιας πόρτας τοῦ γήπυ.

— Μόλις φύγατε, ἦθε ὁ Κρα-
γιαμπού ! Ὅπως δὲν στάθηκε
καθόλου. Φαινόταν σὰν ὑπνωτι-
σμένος.. Μιλοῦσε μετρημένα.
Ἀσυνάφτητα. Μὰς εἶπε αὐτὰ ἀ-
κριβῶς τὰ λόγια : «Φεύγω γιὰ
τὴ Ζούγκλα. Πρέπει νά πεθά-
νουν ὅλοι ! Ἐνὰς εἶναι ὁ Θεός

μου κι' Ἀφέντης μου ! Ὁ παντοδύναμος Μπού Μπαχάν ! Ὁ νικητὴς τοῦ Χάρου ! Αὐτὸς διατάζει ! Ἐγὼ τιμωρῶ !

Ὁ Κεραυνὸς κι' ἡ Θύελλα δὲν χάνουν στιγμή. Μπαίνουν μὲ βίαιη στὸ Ρομπότι. Ἀπογειώνονται. Φθάνουν ψηλὰ στὸν οὐρανὸ Γυρίζουν κατὰ τὸ Νοτιά. Προχωροῦν γιὰ τὴν ἀπέραντη κι' ἄγρια Ζούγκλα !

Στὸ ταξίδι ὁ Γιὸς τοῦ Γκαοὺρ ἐξηγεῖ στὴ συντροφισσά του :

— Ὁ ἄγνωστος καὶ μυστηριώδης Μπού Μπαχάν, μᾶς ἔχει κηρύξει ἐξοντωτικὸ πόλεμο ! Εἶναι χίλιες φορές πρὸ δυνατός κι' ἐπικίνδυνος ἀντίταλος ἀπ' τὸν Κράουζ. Ὁ θάνατος κι' ἡ νεκρανάσταση τοῦ Κραγιαμπού, εἶναι ἔργα δικὰ του. Ἐχει ἔφαρ' σ' αὐτὸν τ' αἰμοιο παιδί κάθε θέληση .. Τόχει κάνει τυφλὸ τοῦ ὄργανο. Θὰ τὸν μεταχειριστεῖ σὰν μέσο γιὰ νὰ ποινματοποιήσει τοὺς καταχθόνιους σκοτούς του !

Ἡ Θύελλα ψιθυρίζει συλλογισμένη :

— Ἀλίμονο !.. Ποιὸς νᾶναι πάλι αὐτὸς ὁ Μπού Μπαχάν ; Ὁ τρομερὸς καὶ παντοδύναμος κα-οὐργός ;

Ὁ Κεραυνὸς χαμογελάει :

— Τὰ μόνα ποὺ ξέρουμε γι' αὐτόν, εἶναι πὼς ἔχει μαῦρα μαλλιά... Πὼς εἶναι πενήντα πέντε χρόνων... Καὶ πὼς ἔχει ἀνάστημα ἕνα μέτρο κι' ἑβδομήντα πέντε πόντους !..

Ἡ Κόρη τοῦ Τυρᾶν ρωτᾷ :

— Λές νὰ βροῦμε τὸν Κραγιαμπού στὴ Ζούγκλα ;

Ὁ Συντροφὸς τῆς δυναμώνει

τὴν ταχύτητα τοῦ ἱπτάμενου Ρομπότι. Σὰν νὰ θέλει νὰ φτάσει μιὰ ὥρ' ἀρχήτερα ἐκεῖ.. Ἀποκρίνεται :

— Αὐτὸ φοβάμαι κι' ἐγώ... Ὁ παντοδύναμος Μπού Μπαχάν διαθέτει τρομαχτικὰ μέσα... Θὰ μπορούσε νὰ τὸν στείλει στὴ Ζούγκλα μέσα σὲ λίγες στιγμὲς !.. Ἀς μᾶς βοηθήσει ὁ Θεὸς νὰ προλάβουμε τὸ μεγάλο κακὸ ποὺ πρόκειται νὰ γίνει...

Τὰ μεγάλα γαλάζια μάτια τῆς Θύελλας, ἀνοιγουν διὰ πλατά. Ψιθυρίζει ἀνήσυχη :

— Ποιὸ κακὸ ; Τί φαντάζεσαι πὼς θὰ συμβεῖ ;

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ

Ὁ Κεραυνὸς δὲν ἀποκρίνεται στὴν ἐρώτηση.. Ἡ Θύελλα σκύβει στὴ συσκευή τηλεοράσεως. Γυρίζει τὰ κουμπιά. Ψάχνει στὸ μαγικὸ φωτισμένο πλαίσιο.. Βρίσκει τὴ σπηλιά ποὺ ζοῦν ὁ Πατέρας κι' ἡ Μητέρα τῆς..

Ἀλίμονο !.. Τὸ πρόσωπό τῆς παίρνει ξαφνικὰ ἔκφραση τρόμου καὶ φόβου !.. Ἀπ' τὰ στήθεια τῆς βγαίνει βραχνὸ ξεφωνητό :

— Κεραυνέ !..

Συνεχίζει σὰν τρελλή :

— Σταμάτησε τὸ Ρομπότι !.. Ἐλα γρήγορα νὰ δεῖς .

Ὁ Νεὸς τροβᾷ ψύχραιμα κάποιον μοχλὸ Ὁ ἀτομικὸς ἐκρήξεις σταματοῦν... Τὸ ρομπότι σὲ λίγο μένει ἀκίνητο στὸ κενό. Μονάχα ὁ ἔλικας τῆς ράχης του γυρίζει ..

Ὁ Γιὸς τοῦ Γκαοὺρ πηδάει οβέλος ἀπ' τὴ θέση τοῦ Πιλότου.. Ἐρχεται κοντὰ στὴ Θύελλα. Καρφώνει τὰ μάτια του στὴ συσκευή..

Ἡ σκηνὴ π' ἀντικρύζουν τό-
ρα κι' οἱ δύο, εἶναι τρομερή !
Ἀπίστευτή !

Κυτᾶξετε κι' ἐσεῖς : Ὁ Κρα-
γιαμποῦ παραμονεύει ἔξω ἀπ' τὴ
σπηλιὰ τοῦ Ἀρχοντα τῆς Ζούγ-
κλας. Στὴ δεξιὰ παλάμη σφίγγει
ἀστραφτερὸ μαχαίρι !.. Τὸ πρό-
σωπό του ἔχει πάρει τὴ σκοτεινὴ
ἐκφραση τοῦ δολοφόνου... Ἀ-
φρογγράζεται..

Καὶ νά : Πατάει τώρα στὰ
δάχτυλα τῶν ποδαριῶν του. Περ-

νάει ἀπ' τ' ἄνοιγμα τῆς Σπη-
λιάς : Μπαίνει μέσα ..

Ὁ Ταρζάν, ἡ Τζεϊν, ἡ Χου-
χού, κι μῶνται βαθιά...

Ὁ Κραγιαμποῦ σκύβει πάνω
ἀπ' τὰ στήθια τοῦ Πατέρα του.
Σηκώνει μὲ λύσσα τ' ἀστραφτερὸ
μαχαίρι. Μουγγρίζει :

— Θὰ πεθάνεις, σκύλε !.. Ὁ-
λοι πρέπει νὰ πεθάνετε !..

ΤΕΛΟΣ

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ ! ΠΡΟΣΟΧΗ ! ΠΡΟΣΟΧΗ !

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 42.

Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΠΛΗΞΗ :

“Ολοι οἱ πρχμκτικοὶ φ'λοι κι' ἀναγνώστες μας,

θ ἀποκτήσουν μιὰ

ΧΡΥΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Μὴ παρκλείψετε νὰ διχβάσετε λεπτομέρειες

στὸ ἐπόμενο τεῦχος.

Πρέπει ὅλοι ν' ἀποκτήσετε

ΧΡΥΣΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ.

**ΣΤΕΛΤΕ ΜΙΑΣ ΑΥΞΕΙΣ ΣΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΑΪΝΙΓΜΑ
του θρυλικού περιοδικού «ΓΚΛΟΥΡ-ΤΑΡΖΑΝ»**

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΠΟΥ ΜΠΑΧΑΝ;

Όσοι στείλετε σωστή λύση θα έχετε το δικαίωμα ν' αγοράσετε άμέσως τούς βιβλιοδετημένους τόμους «Γκλουρ Ταρζάν» ή «Ποκοπικό», με έκπτωσιν

50 ε)ο

(Πενήντα τείς εκατό)

ΔΗΛΑΔΗ: Θα μπορείτε ν' αγοράζετε τούς τόμους του «ΓΚΛΟΥΡ-ΤΑΡΖΑΝ» που περιέχουν 12 τεύχη ό καθένας με δραχμές μόνον **10.000 ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ**.

Και τούς τόμους «ΠΟΚΟΠΙΚΟ» π ό περιέχουν 8 τεύχη, με δραχμές μόνον **5.000 ΠΕΝΤΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ** χωρίς καμμιιά επίβαρυνση για τὰ έξοδα αποστολής.

ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ. ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟΙ ΑΥΞΕΙΣ
στο Τρίτο Αϊνιγμα που είναι πιό δύσκολο άπ' όλα τ' άλλα:

Ποιος είναι ό Μπου Μπαχάν;

Ό συγγραφεύς **ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ** έβαλε τόση μεγάλη έκπτωση στούς τόμους, γιατί είναι βέβαιος πώ, **Καθένας από Σας** δέν θα στείλει σωστή λύση στο **αϊνιγμα** του **Μυστηριώδους και Παντεδύναμει**

ΜΠΟΥ ΜΠΑΧΑΝ

Όσοι ψάξετε για τή λύση, μη ξεχνάτε να έξετάσετε καλά:

1) ΤΑ ΕΞΗ ΘΕΡΙΑ

2) ΤΑ ΕΞΗ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ.

3) ΤΑ ΕΞΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

Ό πρώτος που θα στείλει σωστή λύση θα λάβει για ένθύμιο, χωρίς καμμιιά πληρωμή, τέσσερες βιβλιοδετημένους Τόμους μας. (Α', Β' και Γ' «ΓΚΛΟΥΡ»-ΤΑΡΖΑΝ» και Α' ΠΟΚΟΠΙΚΟ).

Σπάστε λοιπόν τὰ κεφάλια σας

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΠΟΥ ΜΠΑΧΑΝ.

Τὰ Γράμματά σας στη Διεύθυνση:

ΝΙΚΟΝ Β. ΡΟΥΤΣΟΝ—Αγίου Μελετίου 93 β—ΑΘΗΝΑΙ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

Αγαπητοί μου φίλοι κι' έχθροι :

Τὸ δεύτερο αἶνιμά μας : «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΑΓΟΣ ΝΑΔΡΑ ΞΑΜ» εἶχε καταπληκτική ἐπιτυχία. Ἐκατοντάδες γράμματα παίρνω ἤν ἡμέρα μὲ τὴ σωστὴ λύση. Δηλαδή «Ο ΜΑΓΟΣ ΝΑΔΡΑ ΞΑΜ εἶναι ὁ Ἀμερικανὸς γόνος ΜΑΞ ΑΡΛΑΝ».

Σὰς παρακαίῳ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ περιηρίσω κατὰ μιὰ ἐβδομάδα τὴν προθεσμία πού εἶχα ἀρχικά βαλεῖ. Αὐτὸ γίνεται γιὰ διὸ λόγους. Πρῶτον γιατί οἱ σωστές λύσεις εἶναι τόσες πολλές πού οἱ κωνκάρδες δὲν θὰ φτάσουν. Καὶ δεύτερον γιατί ἀπ' τὸ σημερινὸ τεύχος ἀρχίζουμε νὰ δεχόμεστε λύσεις γιὰ ἕνα νέο μεγάλο αἶνιγμα. Τὸ «*Αἶνιγμα τοῦ Μποῦ Μπαχάν*» ὅπως θὰ τὸ λέμε.

Λοιπόν : Ἀπὸ τὴν 22αν Ἰουλίου δὲν γίνονται δεκτὲς ἄλλες λύσεις στοῦ αἶνιγμα τοῦ Μάγου. Σ' ὅσους ἔλυσαν τὸ αἶνιγμα μέχρι τὴν ἡμέρα αὐτή, θὰ στείλω ἀμέσως γιὰ ἐνθύμιο ἀπὸ μιὰ κωνκάρδα τῆς ποιοτήσεώς των : Γκαουρ ἢ Ταρζάν.

Ἀπὸ τὴν 23 τοῦ μηνὸς Ἰουλίου δέχομαι λύσεις στοῦ αἶνιγμα Μποῦ Μπαχάν.

Ὅσοι στέλνετε συνεργασία σας γιὰ τὴν δὺδ μεγάλῃς ΑΝΘΟΛΟΓΙΕΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ, πρέπει νὰ παρακολουθεῖτε τὰ τεύχη τῶν Παραμυθιῶν μου. Ἐκεῖ θὰ βροῖσκετε τὰ ὀνόματά σας καὶ τὰ ὀνόματα ἐκείνων πού ἀγοράζω τὰ παραμύθια τρως. Ὅπως ἐπίσης καὶ

τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐπιταγῶν πού στέλνω τις 100 χιλιάδες γιὰ κάθε Παραμύθι.

Τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἔστειλα ἐπιταγὲς στοὺς ἐξῆς συνεργάτες :

1) ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΝ ΠΕΤΡΟΝ, ὁδὸς Ἀντωνιοπούλου ἀρ. 9 Καλλιμαί (Ἀριθμὸς ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς 288) 14-7-52, δρχ. 100.000).

2) ΚΑΛΟΥΜΕΝΤΑΝ ΚΟΣΜΑΝ, ὁδὸς Βυθηνίας ἀρ. 83 Νίκαια Πειραιεύς. (Ἀριθμὸς ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς 289) 14-7-52 δρχ. 100.000).

3) ΚΑΒΟΥΡΙΑΔΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ, ὁδὸς Ὑδρας ἀρ. 25 Περικτῆρι, Ἀθήναι. (Ἀριθμὸς ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς 291) 14-7-52 δρχ. 100.000).

4) ΜΙΧΑΛΑΚΗΝ ΙΣΙΔΩΡΟΝ ὁδὸς Γεωργίου Β' ἀρ. 11, Μέγαρο. (Ἀριθμὸς ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς 290) 14-7-52 δρχ. 100.000.

Στὸ τρίτο τεύχος τῶν Παραμυθιῶν μου πού κυκλοφορεῖ μεθ' αὐτοῦ τὴν Πέμπτη μὲ τὸν τίτλο «ΤΟ ΔΟΝΤΙ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΥ» θὰ βροῖτε ὅλες τὶς σχετικὲς λεπτομέρειες καὶ τὴν νέα συνεργασία πού ἀγοράζω.

Ὅσοι θέλετε ν' ἀποκτήσετε μὲ μιὰ ἀσήμαντὴ δαπάνη τοὺς μεγάλους καὶ καλλιτεχνικοὺς τόμους «Γκαουρ-Ταρζάν» καὶ «Ποκοπίκο», στείλτε λύσεις στοῦ καινούριου αἶνιγμα τοῦ Μποῦ Μπαχάν.

Καὶ τώρα μιὰ ματιὰ στὰ γράμματα :

Θ. Ταβατζήν. Σοῦ στέλνω τὴν κονκάρδα. Γιὰ τὶς ταυτότητες στείλε ὀνόματα καὶ διευθύνσεις. **Α. Παπαθεοχάρην.** Τὶς ταυτότητες τὶς μοιράζουμε δωρεάν. Οἱ τρεῖς χιλιάδες πού ἔστειλες εἶναι στὴ διάθεσή σου. Γράψε μας τί ἄλλο θέλεις νὰ σοῦ στείλουμε. **Α. Βουτσιάδην.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. **Ἀπόστολον Κοκορέμπαν.** Μεσολόγγιον. Τὸ γράμμα σου καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμα εἶχαν παραπέσει. Γι' αὐτὸ ἀργησα τόσο νὰ σὰς ἀπαντήσω. **Σ. Σταύρου.** Εὐχαριστῶ **Δ. Νικολάκον.** Δυστυχῶς τὸ περιοδικό μας εἶναι πολὺ μικρό. Δὲν χωρεῖ ξενὴ συνεργασία. **Π. Καλτσίκην.** Τὸ γράμμα σου ἦταν ὑπέροχο. Σ' εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. **Γ. Νοῦλον.** Δυστυχῶς τὸ γράμμα σου εἶχε παραπέσει. **Α. Τζιερμπήν.** Εὐχαριστῶ. **Ε. Πολυχρονάκην.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. Σοῦ στέλνω ταυτότητα. **Α. Ἐξαδημητρίου.** Σοῦ στέλνω ταυτότητα. **Σ. Κυπριανίδην.** Σὰς ἔστειλα ταυτότητες. Μοῦ... χρωστᾶτε 4 000 πού πληρώσα γιὰ γραμματόσημα τῶν ἐπιστευλῶν σας. Δὲν πειράζει τὴν ὑγεία σας νάχετε ἱ. **Π. Χρησταράν.** Σ' εὐχαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. **Ι. Φυτίλιν.** Σοῦ στέλνω τὶς ταυτότητες γιὰ τὴν ομάδα σας. **Ι. Σοκαρούδην.** Τὸ ἴδ.ο. **Ν. Θεοδώρου.** Εὐχαριστῶ. **Θ. Προῦσαλην.** Δίχνη ἔχεις, παιδί μου, γιὰ ὅσα γράφεις. Ὅ,τι μπορεῖ νὰ γίνει, θὰ γίνει. **Δ. Μαϊντάν.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ τόσα καλὰ σου λόγια. **Δ. Σταματοπούλου.** Ἐλαβα τὸ γράμμα σου. **Π. Κουζουμπάρη-**

τσην. Σ' εὐχαριστῶ. **Σ. Σπυροπούλου.** Σ' εὐχαριστῶ. **Α. Δάβρην.** Τὸ γράμμα σου εἶχε παραπέσει. **Γ. Καϊλόγιαννον.** Σ' εὐχαριστῶ. Σοῦ στέλνω ταυτότητες. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὶς 1.000 δραχ. πού στέλεις γιὰ γραμματόσημα. **Α. Ψημικάκην.** Σοῦ στέλνω τὴν κονκάρδα. **Α. Παπαθεοδώρου.** Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. **Γ. Κούλην.** Σ' εὐχαριστῶ **Π. Δάζαρην.** Σοῦ στέλνω τὶς ταυτότητες. Διηγῆματα δυστυχῶς δὲν δημοσιεύω. **Π. Ποξοδαλίδην.** Σ' εὐχαριστῶ. **Α. Ἐξανίδην.** Γιὰ τὶς ταυτότητες στείλε διευθύνσεις. **Κ. Σιμόπουλον.** Σ' εὐχαριστῶ. **Κ. Ρουφογάλην.** Σοῦ στέλνω ταυτότητα. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ τόσα καλὰ λόγια σου. **Ἐλένην Φραγκούλην.** Δὲν βρῖσκα λόγια νὰ σ' εὐχαριστήσω γιὰ τὸ ὑπέροχο γράμμα σου. Σοῦ στέλνω ταυτότητα. Καὶ τὸ δικό σου γράμμα εἶχε δυστυχῶς παραπέσει. **Δ. Παπαδημητρίου.** Σ' εὐχαριστῶ. **Σ. Κοκκίην.** Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. **Χ. Μίχον.** Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. **Α. Διαβολίτσην.** Σ' εὐχαριστῶ. **Δ. Ντόντον.** Σ' εὐχαριστῶ. **Ἀλεξάνδραν Μύλλερ.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ τόσα καλὰ καὶ εὐγενικά σου λόγια. Σοῦ στέλνω τὸ τεύχος πού ζητᾶς. **Β. Μπαρμπαντιάννην.** Εὐχαριστῶ τοὺς καλοὺς γονεῖς σου γιὰ τὰ συγχαρίτηρα πού μοῦ στέλνουν. **Καλιόπην Λεοντῆ.** Ρόδον. Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ ὅσα κάνεις γιὰ τὸ μικρὸ καὶ πτωχὸ περιοδικό μας. **Κ. Παπαδόπουλον.** Σ' εὐχαριστῶ. **Π. Τριπικέλην.** Σ' εὐχα-

ριστώ. *Μ. Γκούσην.* Σ' ευχαριστώ. *Β. Μιμηκόπουλον.* Τὸ γράμμα σου εἶχε παραπέσει. Σ' ευχαριστώ γιὰ τὰ καλὰ λόγια πού μου γράφεις. Σοῦ στέλνω τὶς ταυτότητες. *Α. Χόρτην.* Σ' ευχαριστώ. *Ε. Βαλεντίν.* Σ' ευχαριστώ. *Α. Καραντινόν.* Σ' ευχαριστώ. *Ε. Παμπούκον.* Σ' ευχαριστώ. *Σ. Παρούσην.* Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. *Η. Σπανόπουλον.* Ταυτότητα σοῦ ἔχω στείλει. *Ε. Γιαννακόπουλον.* Σ' ευχαριστώ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. *Δ. Κόκορον.* Σ' ευχαριστώ. *Α. Κοβαλλιέρον.* Σ' ευχαριστώ. *Α. Δάβερην.* Σ' ευχαριστώ. *Δ. Τούρλον.* Σ' ευχαριστώ. *Ν. Τέρεπον.* Σοῦ ἔστειλα τὸ τεῦχος. *Σ. Καραμπίναν.* Σ' ευχαριστώ. *Γ. Σωτηρόπουλον.* Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. Σ' ευχαριστώ γιὰ τὰ τοχυδρομικά. *Κ. Παρούσην.* Σοῦ στέλνω τὴν κονκάρδα. *Χ. Γεωργουτσάκον.* Σ' ευχαριστώ. *Α. Ψημικάκην.* Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. *Ε. Κουτουρίσην.* Σ' ευχαριστώ. *Σ. Σταμούλην.* Στείλε διευθύνσεις γιὰ τὶς ταυτότητες πού ζητᾷς. *Α. Ἰορδανίδην.* Σ' ευχαριστώ. *Ι. Σκαρέαν.* Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. *Α. Παπαθεοδώρου.* Σοῦ στέλνω τὴν Πινακοθήκη. *Χ. Καραμπάτσον.* Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. *Κ. Μάνον.* Σ' ευχαριστώ. Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. *Α. Ρήγαν.* Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. *Α. Τσούτσην.* Σ' ευχαριστώ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. *Πορφ. Καπαγιαννίδην.* Στείλε μας τὶς ταυτότητες καὶ τὴν κονκάρδα νὰ στ' ἀλλάξουμε. *Ὅλα τὰ πάνω πάνω γράμματα ἔχουν φτάσει στὰ Γραφεῖα μας*

πρὶν ἀπὸ ἓνα μῆνα. Δυστυχῶς εἶχαν παραπέσει καὶ μείναν πολλές μέρες σ' ἓνα συρταρι. Ζητῶ συγγνώμην ἀπ' τὰ παιδιά.

Καὶ τώρα προχωροῦμε κανονικά :

Ν. Ζωγραφάκην. Ἐλαβα τὴν ἐπιταγὴ καὶ τὰ τεύχη γιὰ βιβλιοδέτηση. *Γ. Ἰωαννίδην.* Σ' ευχαριστώ γιὰ τὰ καλὰ λόγια. *Ἐλαβα τὴ φωτογραφία σου.* *Κ. Τσιπαράκαν.* Θὰ φροντίσω τὰ τεύχη νὰ μὴν ἀργοῦν. *Κ. Μ. Σκαμάτην.* Σοῦ στέλνω τὰ ἐξώφυλλα. Σ' ευχαριστώ γιὰ τὸ ενδιαφέρον. *Ι. Παπαρηγόπουλον.* Σ' ευχαριστώ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. *Λίτσαν Φασούλα.* Σ' ευχαριστώ γιὰ τὸ ενδιαφέρον. *Κ. Νικολαΐδην.* Ἐλαβα τὸ γράμμα σου. *Μαρίαν Παπαδάκη.* Φαίνεται ὅτι δὲν ξέρεις τίποτα ἀπ' τὴν κίνησή μας. Πιῆτρε κανένα παιδί πού νὰ διαβάζει τὰ τεύχη μας. Θὰ σοῦ πεῖ. *Ι. Ἀνδρίτσον.* Σ' ευχαριστώ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια. *Κ. Παπαδόπουλον.* Σ' ευχαριστώ. *Α. Δημόπουλον.* Σ' ευχαριστώ. *Γ. Ρουμπέσην.* Σ' ευχαριστώ. *Τ. Σιλβέστορον.* Στείλε μας διευθύνσεις γιὰ τὶς ταυτότητες. Ἐμεῖς παιδιά μου, δὲν τὶς μοιράζουμε σὰν φεύγ-βολάν. Ἐχομε μητρώα κι' ἀπασχολοῦνται γι' αὐτὲς δύο ὑπάλληλοι πού παίρνουν μισθὸ ἀπὸ 2 000 000 δραχ. τὸ μῆνα ὁ καθένας *Μ. Συρίγον.* Τὰ ἴδια ἔχω νὰ πῶ καὶ σ' ἐμένα. Ἐοῦ ὅμως ξεπερᾷς τὸν προηγούμενο φίλο μας : Δὲν στέλνεις οὔτε ὀνόματα γιὰ τὶς ταυτότητες πού ζητᾷς. *Τ. Κουμουτόπουλον.* Τὰ Παραμύθια μου κυκλοφοροῦν παντοῦ. Ἄν ἔχουν σωθεῖ στὸ

ένα Περίπτερο, θὰ τὰ βρῆτε
 στὸ ἄλλο. **Β. Κώνσταν.** Σ' εὐ-
 χαριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά
 γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέ-
 ρον. Σοὺ στέλνω ταυτότητες γιὰ
 τὴν ὁμάδα σου. **Κ. Φιλίππατον.**
 Σ' εὐχαριστῶ. Σοὺ στέλνω τὴν
 ταυτότητα. **Τ. Τσιπλεκάκη.**
 Σοὺ στέλνω τὸ Παραμῦθι μου.
Ν. Κ. Μυριάτην. Τὸ γράμμα
 σου, πα δι' μου, μὲ συνεκίνησε
 βαθιά. Ἦταν ἀπὸ τὰ πιὸ ὁμορ-
 φα ποῦνα λάβει στὴ ζωὴ μου!
 Καὶ τεττα γράμματα σὰν τὸ
 δικό σου, ἀγάπητε Νίκο, μοῦ
 δίνειν τὸ κοίταγμα νὰ συνεχίσω
 τὸ σκληρὸ κι' ἀχαριστο ἔργο
 μου Σ' εὐχαριστῶ. Σοὺ στέλνω
 ταυτότητες καὶ μὰ κοινὰ γιὰ
 ἐνθύμιο. **Σ. Λιονάκη.** Διαβασε
 εἰ γράφω πόσα πᾶνω στὸν Ν.
 Καμπριαν. Τὰ ἴδια ἀκριβῶς
 ἐπαναλαμβάνω καὶ σ' ἐμένα. Ἀ-
 γαπητὲ Σταμάτη. Σοὺ ἐστεῖλα
 τὴν Πινακοθήκη καὶ τὴν κοιν-
 κάρδα. **Π. Σδράπαν.** Τόχω γρά-
 ψει χίλιες χιλιάδες φορές. Τὰ
 τεύχη πρὸς 1500 δραχ. μὲ ταυτό-
 τητα, πωλοῦνται μόνο ἀπ' τὰ
 Γραφεῖα μας. **Ὅχι ἀπὸ τὰ Πε-
 ρίπτερα, οὔτε ἀπὸ τὰ Ὑπο-
 πρακτορεῖα. Μὴν ἐνοχλεῖτε ἀ-
 δικῶς τοὺς ἀνθρώπους.** Σοὺ
 στέλνω τὴν ταυτότητα. **Γ. Φα-
 σοῦλαν.** Στέλνεις σωστὴ λύση
 στὸ αἵνιγμα τοῦ Μάγνι καὶ μὴς
 γράφεις πὼς ἐπειδὴ ἔχεις κοιν-
 καρδία, παρακαλεῖς, ἐκείνη πού
 θὰ κερδίσεις νὰ τὴ δώσουμε σ'
 ἕνα φτωχὸ Ἑλληόπουλο πού
 δὲν μπορεῖ ν' ἀγοράσει... Εὐγε
 σου, παιδί μου!

**Δ. Πασχολην, Γ. Δεονταρά-
 κων, Α. Καταρόν, Μ. Κατα-
 ρόν, Π. Τρίκκων, Δ. Δούκων.**

Γ. Γερμάνην, Π. Ματιάτον.
 Σὰς εὐχαριστῶ. **Θ. Στουβοῖτην.**
 Μπαβό, παιδί μου! Εἶσαι ἀπὸ
 τοὺς λίγους πούχουν καταλάβει
 τὴν θησαυρὸς κρύβει το μικρὸ
 καὶ φτωχὸ Περιδικό μας. Σοὺ
 στέλνω τὴν ταυτότητα. **Κ. Τσα-
 κονικαν** Σ' εὐχαριστῶ. **Α. Δα-
 ουτάρη.** Ταυτότητα ἔχεις πά-
 ρει. Ἀφοῦ δὲν ξέρεις σὲ τί θὰ
 τὴν χρησιμοποιοῦσες, γιὰ τί ζητᾷς
 καὶ δευτέρη; **Κ. Φεργαδην.** Σοὺ
 στέλνω τὴν ταυτότητα. **Π. Πα-
 τεράκη.** Τοῦ ἴδιου. **Γ. Θωμάπου-
 λων.** Σοὺ στέλνω τὴν ταυτότητα.
Κ. Δελιχατζή. Σ' εὐχαριστῶ
 μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. Ἡ λύση
 σου πολὺ ἐκπρόθεσμη. **Ν. Δη-
 μητσανην.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ
 καλά σου λόγια. **Αντσαν Τοιχαρά-
 νη.** Σ' εὐχαριστῶ. **Κ. Φανόν.**
 Δυστυχῶς. Εἶσαι καθυστεροῦν
 στὸ Ταχυδρομεῖο. **Σ. Πετροπού-
 λων** Σ' εὐχαριστῶ. **Α. Ἰορδανί-
 δην.** Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φωτο-
 γραφία. **Π. Πατέλη.** Σ' εὐχαρι-
 στῶ. **Π. Θεοχαρόπουλων.** Μ' ἐ-
 ρωτᾷς πόσα Παραμῦθια θέλω
 νὰ μοῦ στέλνεις τὴν ἑβδομάδα,
 γιὰ νὰ σοῦ στέλνω κι' ἐγὼ 100
 χιλιάδες γιὰ τὸ καθένα. Δὲν θὰ
 εἶσαι καλὰ παιδί μου! Ἐκτός
 ἀν ἀστείλῃσαι. Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ
 κακὸ διάβασε τοὺς ὅρους πού
 γράφω στὸ πρῶτο τεύχος τῶν
 Παραμυθιῶν μου. **Βαββάρων**
Μπινοῦκα. Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ
 τόσο καλὰ κι' εὐγενικά σου λό-
 για. Παραμῦθια μπορεῖ νὰ στέλ-
 νει ὅποιος θέλει. Ἡ ράλλον ὁ-
 ποῖος μπορεῖ νὰ γράφει. **Π. Δι-
 αμάτην.** Σοὺ στέλνω ταυτότη-
 τες γιὰ τὴν ὁμάδα σου. **Φανήν**
Πολυχροτοπούλων. Σ' εὐχαρι-
 στῶ. **Α. Μπέτην.** Ἡ λύση σου,

παιδί μου, ήταν σωστή, αλλά ἐκ-
πρόθεση. *Σ. Μπαουμπήν.* Σ'
εὐχαριστῶ, παιδί μου, γιὰ τὰ
καλά σου λόγια καὶ τὸ ἐνδιαφέ-
ρον. Μὴ στεναχωριέσαι γιὰ τὸ
φίλο σου Γ. Τσιπαῖ. Κάθε
Ἑλληνόπουλο εἶναι ἐλευθερο νὰ
διαβάζει ὅποιο Περιοδικὸ θέλει.
Νιον. Παπαδόπουλον. Σ' εὐχα-
ριστῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά.
Εἶσαι ἕνας ἀπ' τοὺς πρὸ καλοὺς
καὶ πρὸ παλικοὺς μας φίλους. Ἑλ-
πίσω κι' εὐχ. μαι νὰ εἶσαι τώρα
ἐντελῶς καλὰ. *Βιβὴν Κωτσο-
πούλου.* Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ
καλά κι' εὐρεϊκά σου λόγια.
Σοῦ στέλνω τὰ 4 τεύχη. *Α. Κα-
πόπουλν.* Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν
ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον. Σοῦ
στέλνω ὅ,τι ζητᾷς. *Κ. Πιπεριάν.*
Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. *Φ.
Διαμαντίδην.* Σ' εὐχαριστῶ γιὰ
τὰ καλά σου λόγια. Γιὰ τὰ τεύ-
χη ποὺ ζητᾷς πρέπει δυστυχῶς
νὰ στείλεις 60 χιλιάδες *Μαίρην
Δεληγεώργη.* Δεν βρίσκω λόγια
νὰ σ' εὐχαριστήσω γιὰ τὸ ὑπέρο-
χο γράμμα σου. Σὲ περιμένω μὲ
Κυριακὴ *Μ. Φωτιάδην.* θὰ
φρονίσω νὰ μὴ γίνεταὶ αὐτὴ ἡ
κωθυσεύρησις. Σοῦ στέλνω τὴ
φωτογραφίαν μου. *Γ. Τζανσεήν.*
Σοῦ στέλνω τὴν ταυτότητα. *Γ.
Παύλου.* Σ' εὐχαριστῶ. *Γ. Νι-
κολάου.* Θὰ σοῦ στείλω καὶ τίς
ἄλλες ταυτότητες. *Γ. Σαρήν.*
Θα σοῦ στείλω τὸ ἐνθύμιον. *Γ.
Κωνσταντακόπουλου.* Σοῦ στέλ-
νω τὴν ταυτότητα. *Π. Κων-
σταντακόπουλου.* Σοῦ στέλνω
τίς ταυτότητες. Σ' εὐχαριστῶ
γιὰ τίς 1.000 δρχ. τὰ ταχυδρομι-
κά. *Γ' Ἀραπογιάννην.* Σ' εὐ-
χαριστῶ γιὰ τὰ τόσα καλά σου
λόγια.

Στὺς Λίτσαν Γλυκίδου, Π.
Σπυρόπουλον, Κ. Λαμπρόπου-
λον, Χ. Μιχόν, Βασιλικὴν Γκί-
νη, Ἀ. Χόρτην, Σ. Γιαρένην,
Ἀ. Σπυρόπουλον, Θ. Μάϊον,
Θ. Ταβαντζήν, Μαίρην Δελη-
γεώργη, Β. Γκαλαϊτίζην, Α.
Τσιμπούκην, Π. Κωτισόπουλον,
Χ. Κουτελίδην, Π. Χιήστου, Ι.
Ξανθόπουλον, Δ. Καρατζάνον.
Γ. Τσουκαλᾶν, Α. Παπαβασι-
λείου, Α. Συμεωνίδην, Δ. Πα-
παδόπουλον, Ε. Παναγόπου-
λον, Π. Βασιλειάδην, Μ. Κο-
δωνᾶν, Μ. Κατσοκάλην, Θ. Ὑ-
ψηλάντην, Ι. Πανουριᾶν, Φω-
φῶ Γζιλιάνου, Α. Κουμούλην,
Ν. Λαμπρόπουλον, Χ. Χατζη-
νικολάου, Ε. Σάλταν, Δ. Χα-
τζηϊωαννίδην, Α. Μακεδώναν,
Ν. Κασαπίδην, Π. Χαλικιᾶν,
Σ. Τσακναρῆν, Α. Παπαδόπου-
λον, Σ. Παρικίδην, Δ. Δρακό-
πουλον, Β. Περτσίνην, Σ. Πα-
ρασκευόπουλον, Γ. Πατρίκιον,
Ι. Μιχαλάκην, Μ. Τσιάρρα, Χ.
Κρουσάρην, Α. Ἀλευράν, Α.
Κολιτσόπουλον, Δ. Γκίκαν, Χ.
Κωνσταντινίδην, Κ. Γιαγκόζο-
γλου, Χ. Ζαντιώτην, Γ. Μου-
λατσίωτην, Σ. Βενιέρην, Γ. Βα-
σιλιᾶν, Β. Πρέκαν, Χ. Χριστο-
φίδην, Κ. Παπαλάμπρον, Κ.
Γκένιωσην, Μαρίαν Κουμου-
δούρου, Γ. Γαλάτην, Κ. Μυ-
ριάκην, Ν. Καλλόν, Σ. Κανελ-
λάκον, Α. Ζακυθινόν, Δ. Εὐ-
σταθιάδην, Κ. Μπαϊοσόμωλου,
Χ. Ροκανίδην, Τ. Μπάκην, Βέ-
ραν Χρυσόπουλου, Χ. Ρώμαν,
Γ. Γογονᾶν, Ε. Κελβερίδην, Α.
Ἀλεβιζάτον, Κ. Λοῦπον, Γ.
Φαρσδάκην, Γ. Τσίχλαν, Κ.
Σαββίνον, Α. Ψιμικάκην, Γ. Δου-
ρέκαν, Α. Γεωργιάδην, Δ. Του-

Λιάτον, Δ. Παπαδημητρίου, Ν. Όρφάνιδη, Α. Παπαδημητρίου, Σ. Κουμοθνδρον, Ε. Ίωαννίδη, Κ. Γιαρέτην, Σ. Βλάχον, Χ. Άναστόπουλον, Γ. Καρβέλαν, Δ. Μαρκάτον, Θ. Ζαρέαν, Ν. Βρατσάλον, Α. Πολίτην, Κ. Στρούζαν, Κ. Δαπόντην, Γ. Γριβέαν, Ε. Ζακυνθινόν, Σ. Άμαξόπουλον, Σ. Μπουχαριά, Ι. Καπετανάκη, Σ. Έρωτόπουλον, Α. Καλογήρου, Έλευθερίαν Τζουτζοπούλου, Τ. Μαργαρίτην, Α. Μπένον, Φ. Μαρκοσίτην, Σ. Τομαζίνην, Γ. Σωτηρόπουλον, Νελ. Σμυρναϊόν, Κ. Σαμπατα-

κάκην, Τ. Παχούλην, Ι. Πυρζόλην, Γ. Κορτέσην, Άγγελικήν Κόκκαλη, Πολ. Διαμαντόπουλον, Γ. Γριβέαν, Γ. Σπυρόπουλον, Π. Σπυρόπουλον, Γ. Λεουτσαράτον, Γ. Βασιλείου, Ι. Μαρκόπουλον, Άνναν Κόνζογλου, Ι. Γυφτοχρήστον, Ν. Νικολαΐδη, Κ. Ζουγανέλην, Α. Λεκκόν, Σ. Πολυχρονάκη, Χ. Σπανόπουλον, Α. Άλευράν και σέ πολλά άλλα γράμματα, θ' άπαντήσω στο έπόμενο τεύχος.

Σας εύχαριστώ για την αγάπη και τό ενδιαφέρον.

Ο κ. ΝΙΚΟΣ

« ΓΚΑΟΥΡ - ΤΑΡΖΑΝ »

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΠΝΟΗΣ

Άριθμ. τεύχους 41

Τιμή τεύχους Δρχ. 2.000

ΑΘΗΝΑΙ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 1952

Α Ν Η Κ Ε Ι

Σ Ε Ο Λ Α Τ Α Ε Λ Λ Η Ν Ο Π Ο Υ Λ Α

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ :

Για τή σύνταξη : **ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ**

Όδός Άγίου Μελετίου 93 β.

Για τήν έντύπωση: **ΛΕΩΝ. Α. ΚΑΪΤΑΤΖΗΣ** Άναξαγόρα 20

Προσωρινά Γραφεία :

Τυπογραφείο ΚΑΪΤΑΤΖΗ - Άναξαγόρα 20 - ΑΘΗΝΑΙ

(Πίσω άπ' τή Δημαρχία)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ : Για ένα χρόνο Δρχ. 130.000.

Για τό Έξωτερικό Δολλάρια 12.

Για όσους άνήκουν σέ Όμάδες Γκαουρικων ή Ταρζανικων, Δραχ 84.500, ή Δολλάρια 8.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΡΕΚΟΣ

ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 61 - Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΜΑΣ

Ο ΜΕΛΛΑΨΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΓΚΑΟΥΡ

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2.000